75 років
Служім Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 193. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 17-го ЖОВТНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 17, 1968 No. 193. VOL. LXXV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Середа, 16 жовтня, 1968

НІКСОН ЗАЯВИВ, ЩО ТРЕБА ВПОВНІ ЗМІНИТИ програму Союзу для Поступу в Латинській Америці, бо сім років існування цього Союзу не дало того, що плянував покійний президент Джан Ф. Кеннеді. На думку Ніксона президент Джансон не підтримував належно Союзу для Поступу, і в країнах Латинської Америки не злікв̌идовано економічної нужди, що там існує. Ніксон гадає, що треба б до економічного піднесення Латинської Америки включити і европейські держави, бо економічний і соціяльний поступ там не йде впарі з потребами та з демократичним поступом, який там потрібний на те, щоб не збільшувалася різниця між Північною та Південною Америками.

СУД НАД ВБИВНИКОМ СЕНАТОРА КЕННЕДІ відкладений до 9-го грудня цього року. Сірган Б. Сірган мав стати перед судом в Лос Анджелесі вже 1-го листопада, яку то дату визначив був суддя Герберт В. Вокер із адвокатом підсудного Расселлом Е. Парсонсом. Тепер зголосилися до оборони Сіргана ще інші два адвокати, які вимагали відкласти речинець розправи, щоб вони могли перестудіювати ввесь матеріял, який зібраний в суді в справі вбивства сенатора Роберта Ф. Кеннеді 24-річним арабом із Йордані Сірганом Б. Сірганом. Суддя заявив, що 9-го грудня почнеться вибір членів жюрі присяжних.

„ДИ ОЛД ФАРМЕРС АЛМАНАК", найстарше періодичне видання в цій країні, яке безперебійно появляється, віщує холодну і сніжну зиму в західній половині ЗСА, але лагідну зиму в цій частині цієї країни, що на схід від Шикаго. У східніх і південних стейтах має бути температура вища від пересічної нормальної температури. Цей фармерський календар - альманах свої передбачення робить на основі обсервації природи. В липні і в серпні 1969-го року передбачена спека в містах.

ГОМФРІ ЗАЯВЛЯЄ, ЩО ВІН ВСЕ Ж ТАКИ ще може виграти президентські вибори цього року, хоч опитування виявляють більшу популярність Ніксона. Гомфрі захочений тим, що в останніх днях збільшилися пожертви на його виборчу кампанію, і тим, що, на його думку, його програма краща від Ніксонової, дуже гостро атакує Ніксона за те, що республіканський кандидат не хоче публічно з ним і з Воллесом дебатувати. Гомфрі обороняє демократичний уряд, за якого щороку збільшується інфляція, тим способом, що проєктує стабілізацію цін і заробітків. Про це мала б дбати окрема комісія, складена з працедавців і робітництва.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР НАТО МАНЛІО БРОЗІО ЗАЯВИВ, що коли перед совєтською інвазією в ЧССР Атлантійський Союз (НАТО) мав за свою політику „стримування й оборону", то тепер на першому місці діє оборона, а далі стримування. В Лісбоні, столиці Португалії, відбувається з'їзд Асоціяції Атлантійського Союзу, з участю коло 200 членів з усіх членських країн НАТО. Проводить ним кол. головний секретар НАТО, кол. бельгійський прем'єр Поль Генрі Спаак.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ГАЙНРІХ ЛЮБКЕ ПРОГОЛОСИВ, що він зречеться свого становища перед кінцем червня 1969 р., на 11 тижнів перед законним кінцем своєї каденції. Він подав за причину — бажання дати відповідний час для призадуми над кандидатом на його наступника. Вибори відбудуться у вересні 1969.

ЗСА, БРИТАНІЯ І ФРАНЦІЯ ВІДКИНУЛИ совєтську скаргу, наче переведений 1 вересня ц. р. у Західньому Берліні великий з'їзд німецьких втікачів з кол. східніх земель Німеччини був порушенням статуту Західнього Берліну. Три західні альянти відповіли Совєтам, що такі з'їзди відбуваються у Західньому Берліні щороку й ніякої шкоди тому місту не заподіяли.

ЧЕСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК ВЛАДИСЛАВ МНАЦКО ПЕРЕДБАЧУЄ, що большевики вкедовзі викинуть лідерів демократизаційного курсу в Чехо - Словаччині, в першу чергу Александра Дубчека, прем'єра Ольдріха Черніка, президента Людвіка Свободу й голову парляменту Смрковського. Мнацко виїхав був в серпні мин. року з Чехії до Ізраїлю на знак протесту проти зірвання чеським урядом дипломатичних зв'язків з Ізраїлем з солідарности з Москвою, що підтримувала арабів. Мнацека позбавили тоді чеського громадянства, але в квітні ц. р. привернули його і він вернувся до Праги. Після вмаршу совєтських військ — він знову виїхав до Відня.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД РІШУЧЕ ЗАПЕРЕЧИВ поголоски, наче б він фінансував виборчу кампанію Ричарда Ніксона в Америці. Ті поголоски — за твердженням грецьких офіційних кол — розпустив лівий грецький емігрант, завзятий противник теперішнього режиму в Греції, проф. Андреас Папандреу. Мабуть, джерелом такого здогаду був факт, що республіканським кандидатом на віце - президента є Спайро Егню з грецького роду.

Помер відомий лемківський маляр-самоук Никифор з Криниці

Варшава. — Згідно з повідомленням американської агенції „Ассошіейтед Прес", в п'ятницю 11 жовтня ц. р. помер на 73-му році життя внаслідок довголітньої хвороби сухіт, відомий лемківський маляр-самоук Никифор родом із Криниці, що його називали Матейком і згодом надали з уряду прізвище Дровняк і востаннє рішенням польського суду з 1962 р. прізвище Криницький. Народжений 1 січня 1895 року в Криниці-селі здобув світову славу своїми примітивними малюнками і його творчість знайшла свою оцінку в ряді монографій польською та іншими мовами. Виставки його праць відбувалися в різних містах Польщі, в Італії, Англії, Франції, Болгарії та в інших країнах. Останні три роки перебував хворий у санаторії. Над українською монографією про Никифора й його творчість працює у ЗСА відомий український поет і мистецький критик Вадим Лесич.

Никифор з Криниці

Аполло 8 має в грудні кружляти з астронавтами довкола Місяця

Один з директорів програми космічних летів Космічного Центру в Гюстоні, Тексас, Глен Ланні слідкує за допомогою телевізії за кружлянням довкола Землі космічного корабля Аполло 7.

Гюстон, Тексас. — Успіх космічного корабля Аполло 7 приспішує здійснення програми висилки астронавтів на Місяць, і вже 20 грудня мають вислати космічний корабель Аполло 8 з трьома астронавтами, щоб вони кружляли довкола Місяця, не висідаючи покищо на Місяці. В п'ятому дні кружляння трьох астронавтів довкола Землі, знов передавали телевізійну програму про життя астронавтів в космічному кораблі, хоч всі три астронавти — капітан фльоти Волтер Ширра, майор летунства Данн Ф. Айзеле і цивільний пілот Волтер Каннінгем нездужають на простуду. 20 грудня мав би початися семиденний лет трьох астронавтів до Місяця. Командантом цього лету має бути полковник летунства Френк Борман, а співпільотами капітан фльоти Джеймс А. Ловелл і майор летунства Вілліям А. Андерс. Представник фірми Норт Американ Рачвелл заявив, що вже пороблено в космічному кораблі потрібні зміни до лету до Місяця. Космічний корабель Аполло 8 вже вміщений на вершку ракети підсилювача Сатурн 5. Але представник Коаїової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації заявляє, що остаточне рішення ще не запало, коли має бі почнеться лет астронавтів, що мали б кружляти довкола Місяця. СССР вислав був космічний корабель Зонд 5, який кружляв із успіхом довкола Місяця, але без космонавтів.

Передбачають рекордово велике число проданих авт в цьому році

Дітройт. — Директори автомобільних корпорацій передбачають, що в цьому 1968-му році буде рекордово високе число проданих авт, що буде доказом на те, що економіка ЗСА не зменшує свого темпу розвитку, хоч діє закон про збільшений прибутковий податок. Це передбачення роблять директори чотирьох найбільших автомобільних корпорацій; Дженерал Моторс, Форда, Крайслера й Амерікен Моторс, на тому факті, що в перших десятьох днях місяця жовтня продано рекордово велике число авт. І так Дженерал Моторс продав в першій декаді жовтня 160,225 авт, а в тому самому часі 1967-го року — 127,572; Форд продав 87,420 авт, а 1967 року — 27,74; Крайслер 42,529 і 35,339; а Амерікен Моторс 8,307 і 7,369. Сподіваються, що цього року продадуть від 9.4 мільйона до 9.7 мільйона авт, що буде новим рекордом, бо дотеперішній рекорд був в 1965 році і становив 9.3 мільйона.

Відбулася жалобно-протестаційна маніфестація перед совєтською амбасадою в Ню Йорку

Ню Йорк. — У вівторок 15 жовтня Організації Українського Визвольного Фронту Ню Йорку й околиць влаштували в дев'яту річницю смерти сл. п. Провідника ОУН Степана Бандери жалобно-протестаційну маніфестацію-чування поблизу совєтської амбасади. Присутніх, яких зібралося понад 350, привітав в імені болгарського народу і всіх народів-членів АБН голова ПАБНА д-р Добчев. Жалобно-протестаційну маніфестацію відкрив голова 2-го Відділу ООЧСУ М. Фурда, представивши керівника маніфестації В. Ларкіна, експерта із нюйоркської фірми „паблик рілейшен". Михайло Шпонтак у короткій промові виявнив ціль маніфестації, що є „апелем до інстинкту самозбереження американців і всіх вільних народів, які стоять в обличчі загрози Москви, ворога свободи і незалежности". Учасникам маніфестації роздано свічки з чорними стрічками, які засвічено з моментом, коли всі почали співати „Боже великий, єдиний" і інші церковні і національні пісні. Через гучномовці відчитано в англійській мові проклямацію — „Сумні роковини" і „Найвищий суд сумління людства". Делегація в складі пор. М. Луцева, Бригіди Засць і Богдана Футали в супроводі поліцистів під спів „Не пора, не пора" явилась до совєтської амбасади і передала її представникові „судове оскарження". Совєтський урядовець, що говорив з делегатами українською мовою, відмовився це оскарження прийняти, і тоді Б. Футала всунув йому його в кишеню. Інформації для присутніх на маніфестації кореспондентів „Ню Йорк Таймсу", „Дейлі Нюз", Асошіейтед Пресс і ін. давав п. Михайло Шпонтак. Окремі фрагменти маніфестації зафільмував кореспондент телевізійного каналу ч. 5. Ця перша такого роду успішна демонстрація-чування закінчилась спонтанним співом українського національного гимну.

ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА СЛІПОГО ЗУСТРІЧАЮТЬ ОВАЦІЙНО УКРАЇНЦІ АВСТРАЛІЇ

Сідней, Австралія (Б.П.) — У вівторок 8 жовтня ц.р. українська громада Сіднею й околиць та інших міст вітала урочисто прибулого на відвідини до Австралії Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого. Прибув Кардинал літаком на летовище Мескот Сідней і разом із ним приїхали українські католицькі Владики Ніл Саварин та Ізидор Борецький з Канади та Владика Йосиф Шмондюк із Стемфорду, ЗСА. Хоч був робочий день, на летовищі зібралося понад півтисячі осіб. Члени Пласту, СУМ-у шкільні діти в народних одягах стояли шпалірами з українськими прапорцями і вітали Верховного Архиєпископа многолітствієм та окликами „Слава". Коротко промовою вітав Кардинала Йосифа австралійський католицький архиєпископ Кардинал Гілрой, а резиденції якого перебуває гостем наш Кардинал. Були присутні під час зустрічі на летовищі папський Нунцій до Австралії, австралійський католицький єпископ Іван Прашко, український і австралійські священики та інші. Від українських католицьких установ в Австралії вітав Кардинала Йосифа Павло Лопата і від організованих українців Австралії Володимир Островський. Діти вітали Кардинала китицями цвітів. Верховний Архиєпископ виголосив коротку промову, спочатку англійською і потім українською мовами, висловлюючи свою радість з того, що українці в Австралії — і католики і православні — віддані своїй Церкві і Ісрархам. Напередодні приїзду великий сіднейський щоденник „Сідней Морнінг Геральд" надрукував статтю Р. Мекная п. н. „Спископ, якого Росія не зламала". Крім українців на летовищі були представники австралійської телевізії, репортери газет і радіо. Відбулася також коротка пресова конференція з запитаннями і відповідями і фільмуванням особи Кардинала. Українські газети „Вільна Думка" і „Церква й Життя" видали з приводу відвідин Верховного Архиєпископа спеціяльні видання. Відвідини Верховного Архиєпископа в Австралії триватимуть до 21 жовтня ц. р.

У справі В'єтнаму назріває поважний зворот

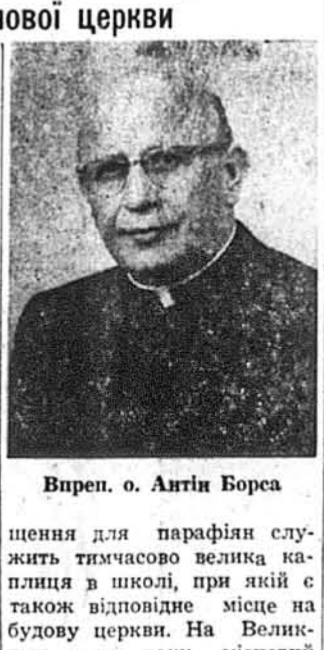
Москва. — Північно-в'єтнамський політрук Ле Дук То, який був головною фігурою в делегації Північного В'єтнаму на Паризькій конференції з ЗСА, подорозі з Парижу до Ганою зупинився в Москві, де мав довгу розмову з совєтським прем'єром Алексєєм Косигіном. Несподівану подорож Ле Дука То до Ганою пов'язують з тайними приготуваннями до якогось драматичного звороту на Паризькій конференції у справі замирення у В'єтнамі. Звертають увагу, що в наземних боях у Південному В'єтнамі настав застій, внаслідку чого в тижні, що закінчився 5-го жовтня ц. р., було тільки 190 вбитих американських вояків, у порівнанні з 408 вбитими в останньому тижні серпня ц .р. Комуністи — однаково з регулярної армії Північного В'єтнаму, як повстанської армії В'єтконгу — „зникли" з Сайгону й інших міст Південного В'єтнаму. Правда, південно-в'єтнамське й американське командування твердить, що схоплені в комуністів документи вказують на приготування комуністів до нового наїзду проти міст, проте вони також не виключають, що теперішнє „затишшя" на бойових фронтах було наказане з Ганою, як політичний знак, що Північний В'єтнам погоджується на зменшення воєнних дій в заміну за припинення всіх налетів проти нього.

Виготовлено договір про війська СССР в ЧССР

Москва. — У вівторок 15-го жовтня ц. р. появився тут короткий офіційний комунікат, який стверджує, що закінчено дводенні наради з чехо-словацькою делегацією, яка прибула до Москви під проводом прем'єра Ольдріха Черніка та що в тих нарадах обмірковувано „умови тимчасового перебування військ СССР на території Чехо - Словаччини". Совєтські війська перебуватимуть до кінця другої світової війни „тимчасово" на території Східньої Німеччини, Польщі й Мадярщини. Договір стосувався головно технічних і фінансових справ, пов'язаних із стаціонуванням совєтських військ бо чехи вже раніше „погодилися" на сам принцип стаціонування тих військ і право Москви довільно пересувати їх та замінювати іншими з'єднаннями.

Громада в Джерзі Сиси приготовляється до будови нової церкви

Джерзі Сиси. — Українська Громада в Джерзі Сиси, а головно осідку Українського Народного Союзу і „Свободи" не належить до великих своєю кількістю, але записала між найбільшими своєю історією, своєю активністю та своїм станом посідання і, зокрема, своєю жертвенністю. Сьогодні в громаді існує модерна українська католицька школа св. Петра і Павла та processing такий же модерний Український Народний Дім. До недавна стояла також у недалекому сусідстві від будинку УНСоюзу збудована в 1901 році українська католицька церква св. Петра і Павла, але її насамперед отчисла своїми забудуваннями й опісля купила та розібрала велика фабрика „Колгейт - Палмолів", приготовивши на тому місці площу для паркування авт. За церковне приміщення для парафіян служить тимчасово велика каплиця в школі, при якій є також відповідне місце на будову церкви. На Великдень цього року місцевий парох і декан Ню Джерзі впреп. о. Антін Борса прогол̌осив підготову до будови нової церкви а минулого четверга, 10 жовтня, відбув він конференцію з групою парафіян ,обмірковуючи спільно плян дальшої акції в цій справі. Черговим кроком у цій акції мали б бути збори всіх парафіян, запляновані на листопад цього року, та вибір Будівельного Комітету, що асистуватиме і допомагатиме парохові у цьому великому ділі.

Впреп. о. Антін Борса

У П'ЯТДЕСЯТІ РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ

ГРОМАДЯНИ!

Першого Листопада 1968 року сповняться 50 літ, як на ратуші Льва-Города замаяв блакитно-жовтий прапор, а на мурах домів столиці Галицької Волости з'явилися звернення історичними словами:

„До населення міста Львова.

Волею українського народу утворилася на Українських Землях бувшої австро-угорської монархії

УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА.

Найвищою державною владою Української Держави є Українська Національна Рада.

З нинішнім днем Українська Національна Рада обняла владу в столичнім місті Львові і на цілій території Української Держави".

Цю свою владу і цю свою державу вже з першого дня мусів боронити український нарід перед агресією сусідів, організуючи власну збройну силу — Українську Галицьку Армію.

Вже напередодні Листопадового Чину Головна Українська Рада видала таку відозву:

Український Народе!

Гряде время, якого давно не було. Зближається давно виждана хвиля, що долю українського народу віддає в руки самому народові. Або станемо панами своєї землі, або полишимося надалі в чужім ярмі.

В тім вага хвилі, що самі можемо рішати про свою долю та власними руками добувати можемо собі свободу. Від нашої готовости, від наших діл, від нашого завзяття і нашої сили залежить тепер наша будучність. Тому кличемо до Тебе, Народе: До зброї! З оружжям в руці здобудемо з відвічним нашим ворогом.

З оружжям в руці постоїмо за наші права, честь і будучність!

Стрічаймо великий час, як ялося Великому Народові.

Бо пора се великая єсть!

Сталося те, про що мріяли і до чого змагали многі покоління. Скінчилася неволя і спадщина галицько-волинських князів повернулася у володіння свого правного власника — українського народу.

Та — „встояться не було сили"...

Справа незалежного державного існування на всій території України її народу не мала приятелів у широкому колі політиків і державних мужів світу, не мала друзів між тими, хто вирішував і визначував у 1920-их роках нові держави та їх межі, вирішував долю переможеної і переможної Европи.

Від цієї пори проминуло 50 літ. В Золоту Річницю Листопадового Чину схилимо голови перед тінями героїв, що полягли в обороні незалежности Галицької Волости і розкажемо про втрати тодішні і наш біль тим, що родились і зростали поза межами України.

Для гідного відзначування Золотого Ювілею Листопадового Чину і створення Української Галицької Армії на терені ЗСА постав зі спонуки Головної Управи ОбВУА Крайовий Ювілейний Комітет з осідком в Ню Йорку, до якого увійшли представники діючих на цьому терені жіночих, комбатантських і молодечих організацій. Його головним завданням є подбати і допильнувати, щоб цей подвійний ювілей був скрізь відзначений якнайвеличніше.

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД 1918 року, — це не військово-стратегічна перемога. Це передусім перемога українсько-державницького духа, перемога ідеї. Листопад — це продовження державної традиції Галицької Держави Короля Данила та Ярослава Осьмомисла. Листопад — це предтеча Соборницького Акту 22-го січня 1919 року.

За словами поета В. Лесича, ми віримо, що:

... І прийде, прийде день такий, мій Львове,
— із Києва по рененних гранатами шляхах
задвигготять мотори, загудять підкови
і залоноче прапор у твердих руках.

І ось на вежі в Ринку, над дахи іржаві,
і понад гул святковий, над моря голів
— Тризуб і прапори.
Свою Державу
стрічати вийде український Львів.

Українська громада в З'єднаних Стейтах Америки, що своєю працею і жертвенністю для справи українського народу об'єднана в організаційній системі Українського Конгресового Комітету Америки, відзначить 50-ті Роковини Листопадового Чину урочисто, одностайно і маніфестаційно.

Наше відзначування тих роковин має заманіфестувати перед світом, що ми в З'єднаних Стейтах Америки, хоч походженням з різних теренів України, — визнаємо вагу, значення і правосильність цього історичного рішення автохтонів західних українських земель, що сталося в Листопаді 1918 року.

Український Конгресовий Комітет Америки кличе всі центральні і місцеві організації, які працюють у його системі, всі свої Відділи, з повною повагою поставитись саме тепер до відзначування історичного акту Листопадового Чину і подбати, щоб у всіх громадах, де підготовляються такі відзначування, було влаштоване одне спільне загальноукраїнське святкування.

Бо саме тісі солідарної дії вимагає від нас сьогоднішня ситуація Українського Народу на Батьківщині.

Достойно відзначимо Листопадові Роковини! Нашими думками і серцем з'єднаємося з нашими сестрами і братами, що живуть і борються на рідних землях, і перешлімо їм наш палкий привіт:

ВИТРИВАТИ І ПЕРЕМОГТИ!

ЕКЗЕКУТИВА УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

За величаве Листопадове свято

На 1-ше листопада 1968 року припадають 50-ті роковини державного перевороту в Львові й по всій Східній Галичині, коли-то західня вітка українського народу поклала край австрійсько - польському пануванню, що існувало там від 1772-го року. Американсько - українська громада довгі роки ставилась з найбільшим пієтизмом до тієї історичної події. Тому, що перший масовий приплив української іміґрації до ЗСА йшов саме з західніх земель України, щорічне святкування Листопадового Зриву було наче висловом патріотичного державницького „кредо" американських українців. Щойно згодом на перше місце вийшло святкування акту IV Універсалу з 22 січня 1918 і Акту Соборности з 22 січня 1919 років. Довгі роки власне академії-концерти на честь Тараса Шевченка й на честь Листопадового Зриву були справжніми американсько-українськими національними святами.

Здавалось бо, що тим паче 50-ті роковини історичної події, коли молодий український січовий стрілець вивісив на ратуші у Львові блакитно-жовтий прапор, будуть відзначувані в усіх українських громадах в З'єднаних Стейтах особливо урочисто. Здавалося б, що золотий ювілей тієї події спонукає провід українських громад в різних містах ЗСА призадуматись над глибшими, оригінальнішими, достойнішими формами цьогорічного святкування.

На жаль, не видно потрібної активности й не чути такого відгуку тієї події по американсько-українських громадах, як треба б його мати. Вибраний з ініціятиви Головної Управи Об'єднання б. Вояків Українців Америки Крайовий Комітет розіслав відповідний обіжник до всіх Відділів ОбВУА і співпрацює з усіма іншими українськими організаціями в цій справі. Комітет став на правильному становищі, що це справа не тільки колишніх вояків, а й всієї громади. Але треба, щоб усі наші громади також зрозуміли це і поставились до золотих роковин Листопадового Зриву, як до національного свята. Дуже сумно, що загальний упадок громадської активности проявляється також байдужністю до 50-их роковин проголошення української державности в Галичині, — під соборним жовто-блакитним прапором і з соборною Україною в умах і серцях.

Балянс 90-го Конґресу

90-ий Конґрес З'єднаних Стейтів закінчив своє життя дуже неприємним акордом: наприкінці минулого тижня не знайшлося відповідного кворуму в Палаті Репрезентантів, який схвалив би гідне завершення сесії, і постанова про це, прийнята вже в Сенаті, зависла в повітрі, бо Сенат може присднуватися в такій справі тільки до рішення Палати Репрезентантів. Отож — конґресмени так поспішали виїхати з Вашинґтону до своїх виборчих округ з уваги на листопадові вибори, що навіть не турбувалися потребою формального поставлення крапки на діяльності Конґресу.

Його останнім актом було ще схвалення 71,869.000.000 дол. на цілі оборони — найвища сума військового бюджету в історії ЗСА. Признано також 1,075.000.000 дол. на допомогу закордонові — найнижчу суму за останніх 20 років. З загального бюджету, що його первісно запропонував Президент, Конґрес скреслив не менше як 14,500.000.000 дол. до суми 133,500.000.000 дол. Власне за ціну скреслення такої поважної суми бюджету та згоди Президента на редукцію 25.000 державних посад, — Конґрес погодився на тимчасовий 10%-ий податок від податку. Конґрес пішов по лінії рекомендацій Президента в таких справах, як новий закон про расове зрівняння включно з т. зв. кляузулею „відкритих дверей" для муринів, підвишка платностей із державної Соціяльної забезпеки, — підвишка поштових оплат, — підвишка платень державним урядовцям і військовикам, — закон про допомогу шкільництву і ін.

Однак, водночас Президент зазнав у Конґресі і деяких прикрих поразок. Поминаючи згадану вже, накинену Конґресом, редукцію бюджетових видатків, Сенат не перевів ратифікації американсько-совєтського договору проти поширення атомової зброї і не затвердив запропонованого Президентом на голову Найвищого Суду Ейба Фортаса. Всі американські коментатори вважають, що від часу передвиборчих конвенцій обох головних американських партій Конґрес ставився без належної поваги до суґестій Президента.

Розкол у Демократичній партії, яка мала більшість в обох палатах 90-го Конґресу, корисні для республіканців висліди т. зв. передвиборчих опитувань та взагалі сильні опозиційні настрої, що виявилися у країні, в значній мірі причинилися до застою в праці Конґресу протягом останнього його періоду. Тому сумнівно, чи він проявить більше активности, якщо Президент виконає свою погрозу і скличе його на надзвичайну сесію після листопадових виборів.

ТЕОРІЯ „МИРНОЇ КОНТРРЕВОЛЮЦІЇ"

Мюнхен. — „Хто хоче вдарити собаку, патика знайде"... Так і з теоріями й тезами, що їх виготовляє ідеологічний відділ Центрального комітету компартії в Москві.

Московська вигадка, мовляв, група членів ЦК чехословацької компартії „запросила" уряди п'ятьох держав „соціялістичної співдружности" послати свої армії на допомогу „трудящим Чехо-Словаччини" була шита білими нитками: уряд і компартія Чехо - Словаччини відразу відкинули цю брехню. Москва та її сателіти не могли назвати ані одного чеха чи словака, що „запросили" чужі армії окупувати Чехо-Словаччину, як то зробив свого часу мадярський Юда — Янош Кадар — у листопаді 1956 року.

Щоб вийти із цієї неприємної ситуації („недобре брехати", — писав колись Григорій Квітка - Основ'яненко), в Москві поклали на „ідеологічну сковороду" нову теорію, що зветься „мирна або тиха контрреволюція". Кухарем, що зготував цього „теоретичного млинця", став, з доручення партійних вождів С. Ковальов.

11-го вересня 1968 р. московська „Правда" надрукувала статтю цього автора під назвою „Про мирну і немирну контрреволюцію". С. Ковальов повчає комуністів у різних країнах, які „не зрозуміли до кінця єство нового історичного явища, яким є так звана „тиха" або „мирна контрреволюція".

С. Ковальов твердить, що „світова система соціялізму" зміцніла, а „могутність імперіялізму" дуже підупала. Це примусило „імперіялістів" уживати „тихої або мирної контрреволюції" в боротьбі проти „світової системи соціялізму". (Автор не згадує, чи до цієї „системи" належить комуністичний Китай, Югославія, Альбанія: відомо, що уряди тих країн гостро виступили проти окупації Чехо - Словаччини).

С. Ковальов твердить, мовляв, чехословацькі „мирні контрреволюціонери" готувалися замінити „справжній реальний соціялізм" демократичним соціялізмом, який на його думку означає „поворот до буржуазного ладу".

У своїй статті С. Ковальов показує своїм читачам, що носієм „мирної контрреволюції" в Чехо - Словаччині є комуністична партія цієї країни. Бо провідники чехословацької компартії, — пише він, — відкинули „бюрократичну диктатуру", хотіли відсунути „бюрократів - консерваторів" із державного й партійного апарату, вимагали „оздоровлення господарства" і т. д.

„Мирні контрреволюціонери", що засіли в проводі компартії Чехо - Словаччини, — пише С. Ковальов, — діяли поволі. Вони хотіли здійснити свої наміри „мирними засобами, через заміну відданих соціялізмові кадрів прихильниками так званої лібералізації". Не треба багато думати, щоб зрозуміти, що це Ковальов вказує на Дубчека, Черніка, Свободу і Смрковського, керівників „ліберального курсу". „Ліберальним комуністам" робить закид московський теоретик, мовляв, вони в Чехо - Словаччині створили склади зброї, улаштували радіовисильні, друкарні, нагромадили папір „для контрреволюційних видань", зорганізували „збройні ватаги" і т. д.

Ця плутанина С. Ковальова не може нікого одурити. Фактично, провідники уряду Чехо - Словаччини, побачивши в переговорах з Москвою та її прихильниками, що їх країні загрожує аґресія, не могли рішитися на збройний спротив силам „соціялістичної співдружности", яка могла роздушити Чехо - Словаччину протягом одного дня.

Але Свобода, Дубчек та інші не могли прийняти аґресії „братніх армій" мовчки. Одностайний протест людности Чехо - Словаччини проти інвазії комуністичних „братів" був моральною перемогою окупованих над окупантами. Цей протест було видно в пресі Чехо - Словаччини, в радіопередачах різними мовами, в пропаґанді чехів і словаків між військом окупантів, у небажанні „коляборувати" з аґресорами і т. д.

„Мирний спротив" чехів і словаків насильству „братніх країн" мав великий вплив на комуністичні партії в цілому світі. Щоб вплив чехословацької пропаґанди зменшити і оправдати аґресію, Москві була потрібна нова теорія „мирної контрреволюції".

Авторові цієї теорії — С. Ковальову — не довелося довго сушити собі голови над цією проблемою. Ця теорія діяла вже давно в Совєтській імперії. Творцем її був Йосиф Сталін. Він твердив, що чим далі йде „соціялістичне будівництво", тим більше загострюється „клясова боротьба", в якій також слабі духом комуністи стають виразниками інтересів „капіталу".

Ця теорія була потрібна Сталінові на те, щоб мати підставу знищити „контрреволюцію" в рядах совєтської компартії. І він це зробив у кривавих чистках перед другою світовою війною. С. Ковальов „своїми словами" переказує теорію Сталіна, який писав:

„Життя показує, що ліквідація експлуататорських кляс не припиняє клясової боротьби автоматично; рештки експлуататорських кляс, втративши господарські позиції, лишаються членами суспільства, плекаючи люту ненависть до соціялістичного ладу. Саме на них покладає надію імперіялізм у своїй роботі проти соціялізму".

Ковальов пише, що комуністичні провідники Чехо-Словаччини „не зрозуміли небезпеки, яка загрожує соціялізмові від „внутрішньої еміґрації", міцно пов'язаної з закордонними імперіялістами". Тому комуністи „соціялістичної співдружности" вирішили перекреслити пляни „мирної контрреволюції". Отже — окупацію переведено в інтересі „трудящих Чехо - Словаччини", хоч робітництво цієї країни найгостріше проти окупації протестує.

С. Ковальов кінчає свою статтю словами: „Ні мирній, ні збройній контрреволюції не вдасться вирвати із соціялістичної співдружности ані одної ланки".

З цього мав би починати московський теоретик! Чехо-Словаччина хотіла вирватися з-під опіки „старшого брата" — ідейно, культурно, політично і позбутися колоніяльного визиску Москви. В цьому Кремль побачив небезпеку для цілости своєї імперії, бо приклад Чехо - Словаччини міг би „заразити" інших васалів Москви.

Слова С. Ковальова про потребу держати Чехо - Словаччину на припоні російської імперії, повторив А. Громико в Об'єднаних Націях 2 жовтня 1968 р. Не згадуючи „мирної контрреволюції" в Чехо - Словаччині, він загрожував силою держати її в покорі:

„Совєтський Союз та інші соціялістичні країни не раз перестерігали тих, що підлягають спокусі притиснути соціялістичну співдружність, вирвати із неї хоч одну ланку, чого ми не стерпимо і не допустимо цього".

Це — зрозуміла мова аґресора - імперіяліста, якому теорія непотрібна.

П. А.

Михайло Данилюк

ЛІКВІДАЦІЯ ПОЧАЇВСЬКОЇ ЛАВРИ

(2)

Від самого початку в Почаївській Лаврі були іконописні та мистецькі робітні, з яких твори церковного мистецтва розходилися по всій Україні. Чимало старовинних образів збереглося в Лаврі. По - мистецьки вирізьблена срібна оправа до престольного Євангелія важила 30 фунтів, і це Євангеліє міг підняти лише козацької будови диякон, щоб винести її на читання. Вона датується початком XVII століття.

Протягом століть не було, певно, ані одного боярина, шляхтича, єпископа, церковної громади, які б у той чи інший час не пожертвували щось на Лавру. Чудотворна Ікона Божої Матері, наприклад, мала ризи, прикрашені самоцвітами, що їх подарували різні люди в різних часах. Навіть чужинці приносили свої дари. Церковні речі мистецького значення, як чаші, хрести, ікони, свічники і т. д. — це не тільки витвір ченців -мистців Почаєва, але це — збірка церковного мистецтва з цілої України.

Під Успенським Собором, біля своєї власної печери, лежить уже триста років нетлінне тіло Преподобного Іова у срібній труні. Модерні гуни в уніформах каґебістів поклали замки на цю релігійну, історичну і культурну святиню. Пограбували її від нації.

∴

Останні вістки про ліквідацію Почаївської Лаври наспівали вже тоді, коли на еміґрацію дістався „Собор" О. Гончара, якого чомусь аж три наші видавництва поквапились перевидати окремими виданнями. А при цьому чимало людей видали ще й до тридцяти різних спекулятивних здогадів - концепцій щодо цього „Собору".

Це було б не до теми писати на цьому місці про ідейний чи літературний бік „Собору" Гончара, але в світлі раніше наведених фактів годі позбутися враження, що уявний собор Гончара був збережений секретарем партійної організації і „декретами Леніна", за словами Гончара, а ось реальний собор Почаївської Лаври не був врятований ані „декретами", ані парторганізаціями...

Пригадав Гончар у „Соборі" і академіка Яворницького, який збирав та зберігав пам'ятки культури, включно з церковними речами, а ось із Почаївської Лаври, як довідуємось, зникла Чудотворна Ікона Божої Матері. Вона там висіла від 1597 року. Її не зачіпали поляки, її шанували оо. Василіяни, її не пограбували навіть московські царі, але тепер ніхто не знає, куди вона поділась. Деякі мистецтвознавці в Києві почали її шукати, алé хтось пустив поголоску, що її... вкрадено, і що вона перебуває тепер десь на заході Европи. Відомий метод „лови злодія", бо за цією іконою треба розглядатись не на заході, а таки на півночі. Про це знають і в Києві, і на еміґрації. Але якщо в Києві про це мовчать — це зрозуміло, видається лише дуже дивним, що, задивлена в „Собор" Гончара, набрала повний рот води українська еміґрація. Так, ніби нічого не сталось, ніби „процеси йдуть" в Україні — і все буде гаразд. Так, ніби завдяки тим „процесам", завдяки „декретам Леніна" таки збережуть і Лавру, й ікону, і всі цінності?..

Дивно і боляче: цитати з Маркса і Леніна, що їх наводять діячі культури в Україні для своєї оборони, сприймаються деякими колами еміґраційних читачів з оплесками, так ніби ось-ось, як тільки совєтський режим опам'ятається і переключиться на „справжній шлях ленінізму", все в Україні зміниться, і з „відлиги" постане повінь. Так, начебто вимушені засоби самооборони наших людей в Україні зобов'язують і нас думати по лінії „справжнього ленінізму". Бо коли ні, то чому — в доповненні до діяпазону боротьби нашої нації — так мало обговорюється антиленінських тез, які є і прикметні, і необхідні українській національній філософії? Адже це не тільки не послаблює боротьбу, яку ведуть з формальної сторони наші люди там, а, навпаки, додає їй тугішого національного хребта.

Ми не маємо на думці дуже спрощувати преважливу справу — методів боротьби нашої нації на рідних землях, вони потребують особливої уваги та глибоких студій. Але студії — це одно, а наша реакція, на яку ми собі у вільному світі можемо дозволити супроти чужинного режиму — це цілком інша справа. Це ж ясно, що такі методи, які в Україні часто необхідні, виглядають нічим іншим, як „хитрим малоросійством" на еміґрації. Ану ж, мовляв, потуранням „справжньому" ленінізмові чи марксизмові ми таки якось викрутимо українського Дубчека. А дослідження „процесів відлиги" говорять якраз про те, що такі думки — це мрії зрізаної голови...

Ми не знаємо, що станеться з Почаївською Лаврою, але певні, що повернутись їй назад у релігійний центр большевики ніколи не дозволять. В цьому відношенні українська еміґрація справу проморгала, хоч свого часу щось зробити могла, бож знаємо, що в деяких випадках мала вона свій вплив на події в Україні, якщо займала рішучу та мудру поставу.

Поза „хитрого дядька", що надумується п е р ехитрити Кремль і мільйоновий апарат компартії, космополітизм деяких культурних гуртків, калькульована обережність інших, вичікування, охлялість і незацікавленість ще інших — не допоможуть ані Лаврі ані іншим осередкам релігії, культури та історії. Також не допоможуть вислови подібні до висловів редактора „НовихДнів", який у числі свого журналу за липень-серпень ц. р. на стор. 25-ій, обговорюючи справи українських віровизнань, написав: „знайте, що я вам не піп і не дяк і на ролю кадильника (як католицького, так і православного) я просто не вродився — ідіть ви всі під три вітри!"

Десь мусить і с н у вати глузд в нашій діяльності у вільному світі, десь мусить бути національна філософія, а не антифілософія. Справа Почаївської Лаври не єдина на цьому шляху, вона — болюче „мементо" в подіях останніх років.

(Кінець)

СТУДЕНТИ — БЕЗ ПЕРЕПОЧИНКУ

Щоб відтягнути увагу молодої української інтеліґенції від світових подій, в тому і в сусідній окупованій Чехо - Словаччині, совєтський режим тримає в постійній напрузі молодь, особливо студентів. Вони або беруть участь у міських безплатних „недільних" та „суботниках", або ж їх посилають — також на суботи й неділі, до так зв. „підшефних колгоспів" на цілоденну безкоштовну працю. „Молодь України" з 22 вересня писала: „Майже 2500 студентів Київського політехнічного інституту разом з викладачами працюють сьогодні на полях Києво-Святошинського району. Соціялістичне змагання між студентськими загонами в розпалі. З радгоспів „Прогрес" „Бучанський", „Шпитківський" „Катюжанський", „Пущаводицький" надходить повідомлення про виробничі досягнення студентів".

ГОЛОС ЧИТАЧА

ДО „ДЕРЖАВНОЇ ТА ВИБОРЧОЇ СИСТЕМИ ЗСА"

У числі 187 „Свободи" з 9-го жовтня ц. р. пан Роман С. Голіят вмістив статтю з наведеним вище заголовком. Перед виборами такого роду стаття є, безумовно, актуальною, однак помилки автора змушують мене до деяких завваг та фактичних спростувань.

Автор допустився таких головних помилок:

Поперше, він пише: „Усіх електорів є 416"... Це не відповідає правді. Їх є стільки, скільки є членів Палати Репрезентантів (435), членів Сенату (100) та додаткові три з Дистрикту Колюмбії, разом 538. Автор слушно твердить, що більшість електорів становить 270 голосів, однак на таку більшість потрібно не 416, а 538 голосів.

Подруге, автор пише: „Уперше в історії Америки вибори президента відбулися в Палаті Репрезентантів 1825 року"... Це також не згідне з правдою. Були це другі вибори у Палаті Репрезентантів, а перші відбулись після виборів 1800 року, на яких Бурр і Джефферсон дістали однакову кількість голосів. Згодом Конґрес вирішив спір між кандидатами на президента та віце - президента дванадцятою поправкою до Конституції. Однак, проблема браку більшости електорних голосів президентського кандидата не була розв'язана.

Потретє, Президент має правний обов'язок подавати Конґресові час від часу відомості про „Стан Унії", але не пропонувати законопроєкти. Формально пропонувати чи зголошувати законопроєкти мають право лише члени Конґресу. (Інша річ, що Президент завжди має „своїх людей" у Конґресі, які це за нього роблять). Тому автор далі слушно зазначає, що вплив Президента на законодавство формально обмежується ветом, хоч неформально він є найголовнішим законодавцем, і цей факт заперечує авторове твердження, що Конґрес „рішає всі найважливіші справи". Наша доба — це доба домінувань екзекутив, а не парляментів. Це помітне в багатьох державах.

Почетверте: коли не враховувати „окупованих теренів", то „американський прапор повіває на просторах" не „понад 4,000.000 кв. миль", а десь понад 3,600.000 кв. миль із заокругленим числом.

Нарешті: стейти лучить в унію далеко більше, ніж „монетна система, військо, Президент, Найвищий Суд". І не можна казати, що „сенатори не є делеґатами своїх стейтів" і що вони незалежні „від будь - яких вказівок", бо може хтось запитати, а чиїми ж вони є делеґатами? Можливо, що тут автор має проблему з семантикою, однак і це твердження насуває більше здогадів і питань, ніж дає на них відповідь.

Д-р Микола Протиняк
професор Ронок Коледж, Салем, Вірджінія, 24153.

о. Василь Стебельський

ЗІ ЗБАРАЖА ДО ЛЬВОВА

(З НАГОДИ СТОЛІТТЯ АКАДЕМІЧНОЇ ГІМНАЗІЇ У ЛЬВОВІ)

(2)

З приїздом привітав нас милою усмішкою о. ректор. По сніданні запровадив нас на подвір'я, де лежала солома для сінників. „Дивися, Василю, добре, як наповняти сінник, бо твій тато військовий чоловік і знає, як то робити". Так заопікувався мною отець ректор від першого дня мого приїзду. Його добре серце не забуло мене й тоді, коли ми опинились на скитальщині. Він став добрим Архипастирем Скитальців, і для мене особисто, як і для багатьох інших, залишиться назавжди великим добродієм.

Після від'їзду мого батька додому — зустріла мене нова несподіванка. Мого свідоцтва, хоч доброго, не вистачало для третьої кляси академічної гімназії. Збаражська гімназія була гуманістичного типу, де латину починали вчити щойно від четвертої кляси. Крім того не було в мене на свідоцтві української мови. Але о. ректор знайшов розв'язку: „Будеш вчитися цілий рік приватно, складати іспити і на другий рік підеш до гімназії". В не ліпшій ситуації був Семен Іжик (теперішній о. редактор „Поступу" в Вінніпеґу), що приїхав із Синевідсько-Нижнього. Ми обидва дістали одну кімнату, вчились та були „кербе-рами" на Фірті. Нашим добрим „паном інструктором" був Григорій Мисак, пізніший о. редемптодист.

Ось так почалося наше студентське життя в Інституті — Малій Семінарії.

Порядок дня був уложений так, що знаходився час на молитву й науку, на дозвілля і спорт-руханку, на товариську і організаційну діяльність. Ми мали Марійську Дружину, читальню, т-во „Відродження", Пласт, хлоп'ячий хор і оркестру. Ходили на проходи, відбували раз на рік дальші прогулянки. Ми не сиділи цілий час в мурах. Були учасниками Першолистопадової незабутньої величавої панахиди в св. Юрі 1928-го року та свідками того ж вечора реакції польської поліції. З приємністю згадуємо поїздку до Познаня (1929 року) на Евхаристійний Конґрес. Давали вистави та улаштовували Шевченківські концерти. Мали добрих шахістів, бесідників, одного бандуриста та молодих організаторів.

Нами опікувалися добрі настоятелі: о. префект Яків Перрідон, Павло Борушенко, знані нашому громадянству д-р Іван Тесля та дир. Адам Антонович, як також панове Алиськевич і Мушак. Ми мали відданих отців духовників і сповідників о. М. Маркевича і о. Івана Лучинського, обох чина св. Василія Великого, а після відомої пацифікації о. Михайла Блозовського.

Словом, малі семінаристи мали гарну опіку включно з лікарською і діставали знамените виховання. Це були сини не тільки з священичих родин, але й з селянських та вчительських. Декілька було з Волині.

Особливе враження справляли на нас спільні конференції, що їх влаштовував для нас о. ректор, теперішній сеньйор, Впреосв. Владика Кир Іван. На тих конференція він давав нам цінні вказівки й поради, якими сталив молоді характери та приготовляв до майбутнього активного життя в релігійно-патріотичному дусі.

Без сумніву, головною ціллю Інституту й Малої Семінарії було плекати духовні покликання. В тій цілі ми писали перед кінцем року відповідь на питання: „Чому я хотів би стати священиком?" — Тоді зроджувалися в душі прекрасні думки, і серце юнака горіло бажанням направду служити якнайкраще Богові та своєму народові. Не диво, що з Малої Семінарії виходили чи не найкращі кандидати до духовного стану, які опісля ставали ревними священиками. А ті, що залишились світськими, світять добрим прикладом практикуючих християн-католиків і приносять славу всій українській громаді. Згадую тут двох колишніх питомців Малої Семінарії, а тепер добре відомих нам диригентів і композиторів — проф. Андрія Гнатишина та д-ра Мирослава Антоновича.

Деякі ж віддали своє життя за нашу Церкву й нарід на засланні чи таки в Україні. А кілька колишніх питомців Малої Семінарії осягнули своє духове покликання щойно недавно, коли в Канаді наші Владики висвятили їх на священиків.

Тому нехай радіє серце ВПреосв. Кир Івана, бо зерно, що його він сіяв впродовж майже п'ятдесятьох років, ще й тепер сходить і приносить плоди. А городом, на якому він сіяв, був не тільки наш рідний, любий Львів, але й Рим, де він зорганізував також Малі Семінарії. Таким чином вони — Семінарії — справді є духовою дитиною цілого життя нашого Дорогого Архиєпископа Івана. А крім того — скільки добра він вчинив і доконав для нашої Української Церкви, а тим самим і для нашого народу, впродовж своєї архиєрейської праці, впродовж майже сорока років. Колись історик виявить, що наша Церква в діяспорі без його зусильних старань та впливів не була б такою, якою є сьогодні.

І тому ми, питомці та учні Головної і Філії, приїхавши на з'їзд, щоб відзначити 100-річчя нашої славної Академічної Гімназії, теплими словами згадували наших учителів-професорів та колишніх учнів, а між ними „во первих" нашого Дорогого Архипастиря Кир Івана, бо він заслужив на вдячність не тільки нас, його вихованків, але й всього нашого народу.

(Кінець)

Дешева рекляма на дорогі товари

„Молодь України" порадувала своїх читачів вперше від початку 1968 року цілою сторінкою реклям, при чому деякі з них дуже вдало ілюстровані. А тексти реклям банальні. Наприклад: „Процокотіли підбори модних черевиків. Промайнуло біле плаття. Вона пішла. А тонкий запах залишився. Цей загадковий, дорогий запах! Він доповнив її ніжність, чистоту і якусь легку безхмарність. На душі стало радісно. Пізніше ти довідався, що дивний запах — її улюблені духи"... „Ні — сказала стара золотій рибці, — я рішуче вимагаю: зроби з мене королівну. І попливла рибка не в синєє море, не в сині простори, а в магазин „Галантерея", і купила там трояндового масла. Витягла стара флакончик, бризнула на себе краплю" і т. д. Дивнобравурним тоном рекламується, наприклад, морозиво: „Коханню всі віки підвладні. Істина. Займатися спортом слід в будь - якому віці. Друга. А ось ще одна: ласувати морозивом ніколи не пізно. М'яке морозиво — це щось на межі фантастики". Найцікавіше в совєтській реклямі те, що навіть в газеті українською мовою, якою формально є „Молодь України", напис виконав маляр російською мовою: „Киев" і... при жодному з реклямованих товарів не подано ціни, щоб прикрити справжній „добробут" населення України. Реклямка бавовняношерстяної сорочки розпочинається словами: „Не морочте собі голову! Не шукайте унікальних сорочок до роботи, на рибалку" і т. д. Ціни на таку сорочку не подано, але з цінника „Виграшів по лотереї СССР" довідуємось, що вона коштує 20 рублів, тож чорнороб може за повний місяць праці купити три такі сорочки.

ТЕПЕРІШНЯ ПЕРЕДЮВІЛЕЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ МАЄ НА МЕТІ ЗДОБУТИ В ЖОВТНІ, ЛИСТОПАДІ І ГРУДНІ ПО ЩОНАЙМЕНШЕ ТИСЯЧУ НОВИХ ЧЛЕНІВ. ДОКЛАДІМО ВСІХ СТАРАНЬ, ЩОБ ЦИМ НОВИМ ОРГАНІЗАЦІЙНИМ УСПІХОМ ЗУСТРІТИ СЛАВНИЙ ЮВІЛЕЙ 75-ЛІТТЯ НЕВПИННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, СВОЇЙ ГРОМАДІ І СВОЄМУ НАРОДОВІ!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Рік XV Вересень-Жовтень 1968 ч. 7-8 (143-144)

Ярослав Падох

ТРИ ВИРІШНІ МІСЯЦІ

На своїх останніх нарадах Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу схвалив проголосити нову, тримісячну, передювілейну кампанію й встановив їй мету: придбати в кожному з цих трьох місяців по тисячі нових членів. Три тисячі членів, додані до 2,750, що їх УНСоюз здобув досі, дозволили б покрити всі цьогорічні убутки членів та придбати „на чисто" кругло півтори до двох тисяч членів, щоб закінчити цей рік з дев'ятдесяти тисячами союзового членства.

На окремому місці в цій „Трибуні УНС" надрукований „Заклик УНС", в якому подано причини проголошення цієї кампанії та її мету. Ця кампанія проходитиме під кінець дуже визначного союзового року, бо року 75-ліття найстаршого українського часопису поза межами України, а то й в цілому світі. Вже це саме зобов'язує всіх союзових діячів збільшити свою організаційну активність, щоб працею і її плодами відзначити цей рідкий ювілей. Ще більше зобов'язує нас усіх недалекий уже 75-річний ювілей УНСоюзу. За кілька місяців, 22-го лютого 1969 року, нашій установі сповниться 75-ть років існування та відданої праці для своїх членів та всієї української громади. Якже інакше відзначити цей ювілей, як не традиційною працею й новими здобутками УНСоюзу. І власне для цього проголошено цю нову кампанію.

Візьмім у ній усі нашу повну й працьовиту участь. Тільки спільними силами осягнемо намічену мету. Якщо дальше, як дотепер, одна третина Відділів взагалі не виявить ніякої активности, а друга третина тільки мінімальну, то остання третина не зможе виконати праці за себе й за других в такій мірі, щоб здобути намічений успіх. І тоді нам прийдеться закінчити цей рік не сподіваною перемогою усіх труднощів, які існують та дальше будуть існувати, але невдачею. А невдача на порозі нашого великого ювілею була б подвійно важкою. Тому ми її мусимо вже згори виключити.

Якими засобами можна запевнити успіх нашої передювілейної кампанії? Є їх чимало, але назвім тільки декілька з них. Першим це систематична праця від початку кампанії до її останнього дня. Поділім собі кампанію на три місяці, місяць на чотири тижні, а тижні на сім днів і кожного дня виконаймо частину наших завдань. Нехай це буде однідвоє відвідин наших сусідів, свояків, знайомих, членів нашого Відділу. бо, з метою забезпечити їх в УНСоюзі, або підвищити суму їх забезпечення. Або коли в котромусь дні нема часу на відвідини, нехай їх заступить декілька телефонічних розмов, які звичайно попереджують відвідини й успішне їх завершення.

Другим засобом є плян праці. Встановім його на початку. Наперед слід нам знати кого бажаємо забезпечити в УНСоюзі. тобто треба мати список кандидатів на членів, або на підвищення суми забезпечення. Зачнім від наших членів. Перегляньмо їх список і випишім окремо тих, які мають тільки невеличке, невистачальне забезпечення 500 чи 1,000 долярів. Всі такі члени, зокрема ці, які мають більші родини, малі діти, внуки, повинні видатно збільшити своє забезпечення. Пригадайте їм, що пересічна сума забезпечення пересічного американця виносить кругло 9,000 дол., а пересічна сума забезпечення американської родини виносить 19,800 дол., тобто майже дворічний її заробіток. Переконайте членів своїх Відділів, щоб і вони так само забезпечилися, бо невелике забезпечення дає неоправдане, фальшиве почуття безпеки. Зладьте також окремий список тих, яким кінчається їхнє забезпечення або вже закінчилося, чи то тих, яких грамоти дозріли до повної виплати, тих, які вже заплатили всі вкладки і перейшли в стан неактивних членів. Подбайте, щоб вони відновили своє активне членство в УНСоюзі з його повними правами, наново забезпечившись, й то на поважну суму. Зладьте також листу тих членів, яких діти, внуки чи інші члени родини не є забезпечені й переконайте їх, щоб вони, подбавши про своє забезпечення, подбали також про забезпечення своїх рідних. Особливо допильнуйте, щоб забезпечити дітей студійною грамотою, яка єдина може наперед запевнити молоді гроші на її високі студії, коли вона дійде до коледжового віку й це незалежно від того, чи батько або той, хто її забезпечив, доживе того часу.

А коли листа членів Вашого Відділу, кандидатів на нове забезпечення вичерпається, зладьте листу не-членів, яким час, на самому порозі 75-річчя УНСоюзу, стати його членами. Запропонуйте їм стати ювілейними членами своєї найстаршої й так дуже заслуженої для громади установи. Речево з'ясуйте їм всі користі, які вони одержуть придбавши найдешевше на асекураційному ринку життєве забезпечення, усвідоміть їх, що в цім краю ніхто не будує запевненої майбутности без асекурації, а водночас пригадайте їм, що цю асекурацію дістануть вони на найкращих умовах у своїй установі, зберігаючи при цьому клич „свій до свого".

Старайтеся поширити поміж членами і не-членами наші нові, незвичайно дешеві і не менше потрібні грамоти акцидентову і термінову, самі наперед познайомившись з їх користями. Не допустіть до ніяких втрат членів, негайно доповнюючи втрачених членів новими.

Ще багато інших засобів знайдете Ви самі на шляху до успішного переведення цієї, останньої перед ювілеєм УНСоюзу, кампанії. Шукайте за ними й ужийте їх для здобуття повного успіху. Тямте, що яка буде ця передювілейна кампанія, такий буде самий союзовий ювілей. Її успіх дасть нашому ювілеєві почуття певности, що за 75 років Батько Союз не постарівся, не знемігся на шляху, але стався вічно молодим, активним і в нове чвертьсторіччя входить з твердою постановою дальше рости, розвиватися і продовжувати незаступну службу своїм членам і своїй громаді.
літтяр

Торонтонська й Ніяґарська Округи УНС відбули свої Окружні організаційні збори

Торонто. — У циклі проголошених Головним Екзекутивним Комітетом УНСоюзу Окружних Організаційних Зборів у ЗСА і Канаді, Канада змісця приступила до виконання постанов Екзекутиви УНСоюзу. Листами й телефоном повідомлено цілий терен, поінформовано голів Канадійських Окружних Управ. активних організаторів і секретарів, назначено реченці ділових нарад у кожній Окрузі, підготовлено програму організаційних зустрічів.

Перші Окружні Наради відбулись у Торонті в суботу, 28 вересня в залі УНО о год. 2-ій по пол. Щоб діловість самих нарад не була стереотипна й шаблькова, виготовлено в радіопередачі „Пісня України", яку провадить член УНСоюзу П. Наумчук, організаційно-пропаґандивний монтаж, присвячений святковому відзначенню 75-річчя щоденника „Свобода" з підкресленням великого творчо-пройденого етапу праці та видатних вартостей формування духового обличчя української спільноти. Другу частину монтажу виповнено нашими організаційними завданнями в останніх трьох місяцях ц. р., а особливо детально обговорено організаційну кампанію і включення в неї всіх союзових клітин. Відділів і Округ. Дівочий хор „Веснівка" Свято-Миколаївських Курсів Українознавства в Торонті виконанням своїх пісень і юністю голосів додав монтажеві цікавости і мистецького забарвлення. Про 75-річчя „Свободи" говорив заступник гол .предсідника УНСоюзу і директор Канадійської Канцелярії Б. Зорич, а про організаційні завдання УНСоюзу доповідав гол. радний і голова Торонтонської Округи В. Дідюк.

Всі актуальні проблеми, всі невідкладні питання, зв'язані з ростом УНСоюзу в Канаді, аналізовано як доповідачами так і дискутантами, з яких Ілля Курман, д-р Корнел Ващук, Онуфрій Максимів, Іван Мельник. Павло Сахаревич і Яків Бурій не тільки ділово обговорювали порушену членами Гол. Уряду УНСоюзу тематику, але теж зокрема піддали дискусії пропаґандивний фактор УНСоюзу в Канаді, яким були б „Канадійська Союзівка" і дім УНСоюзу в Торонті. Солідарною постановою про збільшення організаційної праці і вислідів цієї праці закінчено ці справді ділові окружні наради.

НІЯҐАРСЬКА ОКРУГА. Наради Округи відбулись у неділю, 29 вересня 1968 в залі УНО в Ст. Кетеренс о год. 3-ій по пол. З Торонто приїхали заст. гол. предсідника Б. Зорич і гол. радний В. Дідюк, а в розгарі дискусії над організаційним відтинком УНСоюзу дійшли ще несподівано гол. предсідник Йосип Лисогір, що, перебуваючи на організаційному зібранні Округи в м. Боффало, разом із головою Округи п. Кобрином „заскочили" до недалекого Ст. Кетеренс. щоб включитись і на канадійському терені в процес конференційних нарад активу Ніяґарської Округи.

Зборами проводив заст. голови Окружної Управи організатор Єфим Омельченко, а секретарював другий організатор Округи Петро Дяків. У кінцевій фазі

(Закінчення на стор. 8-ій)

Окружні збори в Ню Бронсвіку, Н. Дж.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу, осідок якого находиться в Перт Амбої, Н. Дж., відбув свої організаційні збори в неділю, 13-го жовтня, в Ню Бронсвіку, в залі місцевої української католицької парафії. Зборами, на які прибуло 19 осіб — представників семи Відділів Округи, проводив голова Окружної Управи Теодор Трензелюк, а секретарював на них секретар О. К. інж. Володимир Янів. Після відкриття зборів та пошанування померлих членів, секретар відчитав протокол з попередніх зборів Округи. Вслід за цим були покликані порeдставники поодиноких Відділів до звітування з організаційної праці. Секретарі Відділів подали у цих звітуваннях висліди дотеперішньої членської кампанії 1968 року, в якій досі найкраще вив'язалися такі Відділи: 43 члени мас Відділ ч. 353 (секр. Василь Оріховський), 20 членів — Відділ ч. 349 (секр. Михайло Захарко), 16 членів — Відділ ч. 344 (секр. Тимко Бутрей). 16 членів — Відділ ч. 155 (секретар Михайло Фединишин) і 10 членів — Відділ ч. 372 (секр. Йосиф Ярема). Над працею поодиноких Відділів та порадами плянування систематичної членської кампанії зупинився у своїй доповіді гол. радний і обласний організатор Степан Гавриш. Він подав цілий ряд вказівок для дальшої праці Округи і запропонував свою поміч для посилення кампанії в останніх трьох місяцях року. Вкінці п. Ст. Гавриш закликав представників Відділів, щоб вони зорганізували поїздки членок і членів УНСоюзу на жіноче союзове свято, яке відбудеться 27-го жовтня ц. р. на Союзівці. Заступник гол .предсідника Володимир Сохан вказав у своєму слові на джерела нових членів і стан попиту на ринку життьового забезпечення, та подав загальні підсумки забезпеченевої, братської, громадської і політичної праці УНСоюзу для добра своїх членів та української справи.

Після доповідей відбулася широка дискусія над багатьома аспектами праці секретарів у терені та над рядом інших справ союзового і громадського характеру. В дискусії взяли участь: інж. П. Грабович, Тимко Бутрей, інж. В. Янів, Михайло Фединишин. Йосиф Ярема, д-р Омелян Граб, Михайло Захарко, Василь Оріховський, Микола Степась, Павло Савка і предсідник Зборів Теодор Трензелюк. Відповіді та вияснення на порушені справи давали Степан Гавриш і Володимир Сохан. Вкінці зборів Михайло Фединишин запросив союзовців Округи взяти участь 19-го жовтня в демократичній імпрезі, яка відбудеться в Перт Амбої.

По закінченні офіційних Зборів учасники ще довго вели розмови про союзові і громадські справи при перекусці, що її приготовили для них пані Оріховська, Бутрей і Лонишин.

ЗАКЛИК
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СОЮЗОВЦІ!

За три місяці закінчиться цей рік, який в історії української громади поза Україною запишеться, як 75-річчя „Свободи", найстаршого українського щоденника в світі. Цей орган Українського Народного Союзу виконав історичну ролю в зорганізуванні української громади в Америці і Канаді та в національному визначенні тієї громади.

За три місяці вступимо в новий ювілейний рік, в якому Український Народний Союз, найстарша і найбільша українська організація поза межами України, відзначатиме своє 75-річчя. За довгий час свого існування ця установа виконала величезну роботу для зорганізування та освідомлення нашої спільноти на американському континенті, і плоди цієї роботи видно на всіх полях нашого громадського життя. Ювілей УНСоюзу буде великою подією не тільки для членів УНСоюзу. але й для всієї нашої спільноти в усьому вільному світі. Адже УНСоюз існував і існує виключно для добра своїх членів та всієї громади, виконує важливі господарські, культурні та інші національні функції, без чого наша заморська громада не могла б постійно розвиватися та зміцнюватися.

Ці два великі, ювілейні роки вимагають достойного відзначення. Традиційним засобом відмічення своїх ювілеїв була для членів УНСоюзу збільшена праця та збільшені успіхи нашої установи, зокрема її ріст. До цього закликаємо Вас напередодні нашого великого союзового ювілею.

Оцим проголошуємо тримісячну передювілейну кампанію з метою придбати кожного місяця бодай по тисячі нових членів, щоб новими трьома тисячами членів збільшити союзову громаду і ввійти в ювілейний рік УНСоюзу зі свідомістю, що він далі йтиме шляхом постійного росту.

Тому, нехай же не буде між Вами, союзові Секретарі, Предсідники, Організатори та інші Урядовці і Конвенційні Делеґати, нікого, хто не причинився б до досягнення повного успіху цієї передювілейної кампанії.

Подбайте, щоб у Вашій громаді не було громадян, які не стали б бодай у 75-річчя УНСоюзу його членами.

Докладіть старань, щоб члени Ваших Відділів підвищили суму свого забезпечення до висоти, яка їм і їхнім родинам запевнить дійсне забезпечення в потребі. Щоб усі ті, яким кінчається давнє забезпечення в УНСоюзі, його поновили новими грамотами.

Подбайте, зокрема, щоб не було у Ваших громадах дітей, які не мали б запевнення вищої освіти, яке дають найцінніші, студійні грамоти УНСоюзу.

Подбайте, щоб літні громадяни не лише за життя користали зі свого забезпечення, а й після нього залишили готівку на наглі видатки.

Життьове забезпечення є основою плянування і запевнення кращого майбутнього одиниць і родин. Допоможіть їм у цьому.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ!

Скористайте з цієї передювілейної кампанії і на самому порозі 75-річного ювілею УНСоюзу станьте його ювілейними членами. Забезпечіть своїх дітей і внуків студійними грамотами, які навіть у випадку нещастя з їхніми батьками чи рідними запевнять їм те, що найважливіше для успішного життя — високу й фахову освіту.

Скористайте зі звання та досвіду союзових секретарів та організаторів і вповні використайте життьове забезпечення для запевнення кращої долі Вашої і Ваших близьких навіть у випадку непередбачених життьових несподіванок і трагедій. Життьове забезпечення стало в цім краю і в цілім світі основою плянування майбутнього життя. Не вирікайтеся його користей.

Український Народний Союз

Клівлендська та Янґставнська Округи обговорювали передювілейну кампанію

Минулої суботи та неділі. 12 і 13 жовтня ц. р. осі сусідські огайські округи УНСоюзу обговорювали на своїх зборах пляни успішного переведення недавно проголошеної екзекутивою УНСоюзу тримісячної. передювілейної кампанії з метою придбати по тисячі членів кожного місяця. В зборах узяли участь члени Гол. Уряду. заступник гол. предсідника інж. Ст. Куропась. гол. секретар Ярослав Падох і головний радний з Клівленду проф. Т. Шмаґала.

Суботнішні клівлендські збори відкрив і ними проводив голова Округи п. Михайло Молеський а секретарював Ярослав Кравчук. Голова привітав приявних головних урядовців та колишнього головного радного Дмитра Шмаґалу і представників 13 (на всіх 18) Відділів Округи й представив їм головних урядовців. яких запросив до слова. Інж. Ст. Куропась згадав про три доби УНСоюзу. пов'язані з трьома генераціями українських іміґрантів: добу піонерську. добу військовиків після визвольних змагань і добу останньої. політичної еміґрації та вказував на потребу підготовити працівників УНСоюзу в четвертій добі, яка стукає до наших воріт. Гол. секретар Я. Падох з'ясував стан УНСоюзу й зокрема його клівлендської округи і необхідність відмітити цей великий союзовий рік 75-річчя „Свободи" та недалекий подібний ювілей самого УНСоюзу подвоєною працею і збільшеним успіхом. зокрема збільшенням числа членів установи. З уваги на це Екзекутива проголосила тримісячну, передювілейну кампанію з метою ввійти в ювілейний рік УНС зі значним зростом членства. Він вказав на конкретні можливості здобути повний успіх. при наполегливій праці. підмічуючи конечність: а) наново забезпечити в УНС тих членів, яким дозрівають їхні двадцятирічні грамоти; б) переконати загал членів. щоб підвищив своє забезпечення. бо 500 чи 1.000 долярове забезпечення не дає серіозної охорони членам і їх рідним у випадку нещастя в родині та на старість; в) забезпечити дітей і внуків членів УНС, зокрема конечними студійними грамотами; г) забезпечити всіх місцевих громадян, щоб вони, хоч і

Клівлендська та Янґставн-

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ В ГОЛОВНІЙ КАНЦЕЛЯРІЇ УНС В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж., 19 ЛИПНЯ 1968 РОКУ

В нарадах взяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, а саме: головний предсідник Йосиф Лисогір, заступники гол. предсідника інж. Степан Куропась, пані Марія Душник, Богдан Зорич і Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох і головний касир Петро Пуцило та головний редактор „Свободи" Антін Драган.

Наради розпочалися о год. 11.15 перед полуднем.

Принято запропонований головним предсідником наступний порядок нарад:

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД

1. Відкриття нарад
2. Справа відвідин Верховного Архиєпископа, Кардинала Йосифа в ЗСА
3. Справоздання членів Екзекутиви і головного редактора
4. Справоздання Культурної Комісії
5. Інвестиційна політика
6. Визначення репрезентації УНСоюзу на різних імпрезах
7. Закриття

Наради відкрив головний предсідник Й. Лисогір, який підмітив, що це є перші наради Екзекутиви після річних нарад Головного Уряду.

2. ВІДВІДИНИ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА В ЗСА

У зв'язку з відвідинами Їх Блаженства Верховного Архиєпископа в ЗСА та з пляном відвідати Союзівку 8-го серпня ц. р. й можливістю задержання Їх Блаженста там на вечерю й нічліг, запляновано, після Молебня. влаштувати бенкет із відповідною програмою. Схвалено скласти дар на будову Собору св. Софії в Римі в сумі $10.000. Після цього схвалено привітання Їх Блаженства від УНСоюзу такого змісту:

ПРИВІТАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ДЛЯ ПЕРВОІЄРАРХА ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА КИР ЙОСИФА СЛІПОГО

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу, першої і сьогодні найстаршої та найбільшої української суспільно-громадської установи у Новому Світі, яка за півроку відзначатиме своє 75-річчя, зібраний на своїх звичайних нарадах цього дня 19-го *липня 1968-го року, однодушно схвалює:*

Тому, що на довгожданні відвідини до З'єднаних Стейтів Америки, після таких відвідин в Канаді, — під час яких Головний Уряд УНС у повному складі мав честь вітати Їх Блаженство на спеціяльному засіданні в готелі Роял Йорк. — приїжджає Первоієрарх Української Помісної Католицької Церкви, її патріярхорівний Верховний Архиєпископ Блаженніший Кардинал Кир Йосиф Сліпий, якому вже з цього титулу прислуговують найвищі почесті, любов і пошана, і

Тому, що цей Первоієрарх Української Помісної Католицької Церкви в найтрагічнішу годину української історії зумів протиставитись могутній безбожницькій і рабовласницькій імперії, яка найжорстокішими народовбивчими практиками намагається змести з лиця землі український нарід та його вікові надбання, і

Тому, що цей наш Первоієрарх своєю героїчною поставою, своїми довголітніми терпіннями за Церкву і нарід та їхні святі права та своєю послідовністю і видержливістю в змаганні до найвищих ідеалів дав світлий приклад та став новим одушевленням для всіх волелюбних людей і народів світу, прославивши цим свій нарід і свою Церкву, та наблизив їх до того дня, в якому вони зможуть зайняти належне їм місце в колі вольних народів, як і

Тому, що цей наш Первоієрарах продовжує в нових обставинах ці свої змагання,

Отже, тому ми, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу в імені 88.000 його членів у ЗСА і Канаді та разом з усіми нашими католицькими Владиками, нашими церковними, з нашими суспільно-громадськими, науковими, виховними, молодечими, жіночими, економічними та всіми іншими нашими установами і організаціями щиросердечно вітаємо Їх Блаженство на вільній землі Вашингтона та запевняємо йому повну нашу підтримку. Ми зокрема висловлюємо надію, що ці відвідини причиняться до остаточного здійснення його і наших задушевних прагнень. до організаційного завершення Помісної Української Католицької Церкви створенням її Патріярхату.

ВІТАЙ НАМ НАШ АРХИЄРЕЮ!

В Джерзі Сиіті, Н. Дж.,
19-го липня 1968 року

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

3. СПРАВОЗДАННЯ ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВИ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА

Господарські справи

Головний касир Петро Пуцило склав справоздання з діяльности фінансового відділу УНСоюзу, підмічуючи, що оце він вперше звітує за цей відділ. Його звіт обнімає час від останніх нарад Екзекутиви, тобто від березня ц. р. Свій числовий звіт головний касир попередив загальними заввагами про фінансовий стан УНСоюзу на тлі такого стану ЗСА. Зокрема точно подав він стан грошового ринку та драстичне обмеження кредитів, яке почалося з листопада минулого року. після введення ряду заряджень федерального уряду. Внаслідок того утворилася складна, унікальна фінансова й зокрема грошова ситуація, яка вимагає пильної уваги в інвестиційній політиці УНСоюзу. В дальшому гол. касир П. Пуцило підмітив потребу розв'язати проблему нового приміщення та набуття нових машин для усправнення праці головної канцелярії взагалі, а фінансового відділу зокрема. На його погляд бу-

(Продовження на ст. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі ст. 3-ої)

ло б вказаним перенести головну канцелярію до Кергонксону, де є доволі грунту для вибудування модерного будинку. Великі американські компанії масово переносять свої будинки поза межі великих міст, наприклад, славне ІБМ перенесло свою централю до Пукіпсі в сусідстві Союзівки. Поштовий характер діяльности УНСоюзу цьому дуже відповідає. Після цього головний касир приступив до звітування про фінансовий стан УНСоюзу. За перше півріччя 1968 року збільшилися інвестиції в цінних паперах на суму $893.142.30 й зменшилися інвестиції в гіпотечних позичках на суму $219.559.64. Збільшилися також позички на підклад забезпеченевих грамот на суму $8,786.23. За цей час майно УНСоюзу збільшилося на суму $658,777.76 й з кінцем червня 1968 р. виносило суму $34,177,475. 38. За звітовий час інвестиція фондів представлялась наступно:

БОНДИ

Закуплено бонди:

100m Union Electric Co., 7% Bonds Ser. due 4/1/98, Yield — 6.80	102,545.00
50m The Hydro-Electric Power Commission of Ontario, 7% Bonds due 4/1/88/92, Yield — 7.09	49,500.00
80m U.S.A. Treasury Bills, 5.20% due May 31, 1968, Yield — 5.20	79,468.44
100m U.S.A. Treasury Bills, 5.03% due June 30, 1968	99,178.33
60m The Hydro-Electric Power Commission of Ontario, 7% Bonds due 4/1/88/92, Yield — 7.03	59,775.00
90m The Hydro-Electric Power Commission of Ontario, 7% Bonds due 4/1/88/92, Yield — 7.04,	89,550.00
50m The Columbia Gas System, Inc. 7½% Deb., due 5/1/93, Yield — 7.25	50,000.00
25m Indiana and Michigan Electric Co., 7¼% 1st Mtge Bonds due 5/1/98, Yield — 7/10	25,463.00
25m Newfoundland and Labrador Power Commission, 7¾% Sink. Fd. Deb., due 5/1/93, Yield — 8.00	24,327.50
100m U.S.A. Treasury Bills, 5.64% due 9/5/68, Yield — 5.64	98,574.33
40m Florida Power and Light Company, 1st Mtge Bonds, Ser due 6/1/98, Yield — 6.82	40,900.00
10m Gulf Oil Corporation, 6⅝% Denbentures due 6/15/93, Yield — 6.63	10,000.00
25m Southwestern Bell Telephone Co. 6¾% 40 Yr. Debentures, due 6/1/2008, Yield — 6.75	25,000.00
25m Public Service Electr. and Gas Co., 7% 1st and Ref. Mtge. Bonds, due 6/1/98	25,474.75
25m Montgomery Ward Credit Corporation, 7⅜% due 6/15/88, Yield — 7.375	25,000.00

Продано бонди:

92m Michigan Consolidated Gas Co. 1st Mtge Bonds 3½% due 3/1/69	89,470.00

Дозрілі бонди:

40m Hydro-Electric Power Commission of Ontario, 4% Bonds due 4/15/88	40,000.00
50m Hydro-Electric Power Commission of Ontario 4% Bonds due 4/15/68	50,000.00
50m Union Electric Co. of Missouri, 3% Bonds due 5/1/68	50,000.00
80m U.S.A. Treasury Bills, 5.20% due 5/31/68	79,468.44
100m U.S.A. Treasury Bills, 4.70% due 5/31/68	98,461.00
100m U.S.A. Treasury Bills, 5.03% due 6/30/68	99,178.33

МОРГЕДЖІ

В звітовому часі уділено гіпотечні позички:

1228 So. Linden, Park Ridge, Ill.	38,000.00
41 Van Wagenen Avenue, Jersey City, N.J. (addl)	4,000.00
3166 Scranton Road, Cleveland, Ohio	15,000.00
20733-35 Tireman, Detroit, Mich.	12,000.00
2 Sunnybrook Rd., Toronto, Ont., Can.	15,000.00
482 Horner Ave., Toronto Ont., Can. (addl)	35,000.00
Lot 6 Main St., Amberstburg, Ont., Can.	15,000.00
2513 E. Hills Dr., Williamsport, Pa.	19,000.00

Після справоздання з діяльности, гол. касир поінформував про зобов'язання щодо майбутніх гіпотечних позичок уділених екзекутивою та обговорив нові заяви про позички на реальності. Також поінформував про декілька позичок, які довжники не сплачують задовільно та про заходи в цих справах.

Після звіту головного касира, а зокрема його загальних завваг, відбулася довша дискусія, в якій брали участь усі приявні на нараді. Підмічено, що для обговорення загальних проблем, які відносяться до дальшої маймутности УНСоюзу, треба буде скликати окрему нараду, а на ній обговорити та вирішити актуальні проблеми.

Організаційні справи

З черги головний секретар Ярослав Падох склав справоздання з виконування обов'язків головного секретаря та керівника організаційного Відділу УНСоюзу за перше півріччя 1968 року. За той період часу УНСоюз придбав 1,900 нових членів, отже у порівнянні з попереднім роком на 170 менше, в порівнянні з 1965 роком (1966 був роком конвенційним) на 121 членів більше. В 1968 рік УНСоюз вступив з 88.261 членами. З кінцем червня це число підвищилося до загального числа 88.328. В організуванні членів взяли участь 246 Відділів, а 176 ще не проявили діяльности на тім полі. До предсідників, секретарів і касирів цих Відділів відійшло звернення, щоб вони і їх Відділи включилися в акцію збільшення членів. Найбільш успішними Відділами в цьому часі є: ч. 32 у Філядельфії, ч. 418 і 440 в Торонті, 353 в Ню Бронсвик, 174 в Дітройті і 407 в Торонті, які здобули по понад 25 членів. Найуспішнішими Округами є Філядельфійська, Торонтська, Нюйоркська, Шикагівська, Нюаркська і Дітройтська, які придбали по 100 і більше членів. Крім п'яти, всі Округи відбули свої річні збори і вибрали Окружні Управи. До організаторів, які здобули найбільше число членів належать: В. Дідюк (93), І. Одежинський (81), С. Гавриш (62), Софія Куца (41),, В. Шаран (39), В. Оріховський (37), д-р А. Слюсарчук (34) і Я. Билень (25). Для скріплення організаційної роботи звітодавець відбув 12 поїздок і взяв участь в 14 Окружних зборах та відвідав 19 окремих Відділів в 14 місцевостях і відбув наради з відділовими урядоцями. Вдержувано живу кореспонденцію з Округами, Відділами та організаторами, допильновувано, щоб Округи і Відділи брали участь в Окружних Зборах. Продовжувано старання для придбання нових постійних організаторів. Для поширення знання про життєве забезпечення і його вартість поміщено ряд статтей в „Трибуні УНС" та написано 5 статтей з циклю „У всякого своя доля" . . . для „Свободи".

В цім році засновано три нові Відділи: в Сарнії (ч. 480), Філядельфії (ч. 32) і Гюстон - Тексас (ч. 28) й получено з другими два Відділи (ч. 403 і 405). Підготовляється заснування нових Відділів. Продовжується заснування нових Відділів. Продовжується висилка газети для

(Продовження на ст. 5-ій)

Минув перший нелегкий рік...

(18 ВІДДІЛ УНСОЮЗУ КОЛЮМБУС, ОГАЙО)

Громадський актив УНС в Колюмбус, Огайо. Стоять, зліва: п-ні М. Шимків, І. Шимків, В. Копелців, В. Литус п-ні Н. Копелців та М. Маґора; сидять, зліва: К. Мельник, В. Сидоренко, Д. Шимків, п-ні Ю. Федечко. На знимці немає П. Андерсона, тепер голови Відділу.

(К. М.) Наш Відділ має вже один рік і щось кілька тижнів життя . . . По довгих роках громадської неактивности, переплітуваної незавершиними спробами якось зрушити з місця суспільну роботу, нарешті, в червні 1967 р., зорганізовано в Колюмбусі першу громадську установу — Товариство ім. Гет. Івана Мазепи, як 18-ий відділ УНС.

Невеликий це відділ, бо й сама українська громада невелика, понад десяток родин. Нелегко приходилось ставити на ноги це наше перше товариство в Колюмбусі. Бо хоч всі мали охоту до громадської роботи (а зокрема наші жінки), то треба було аж двох років часу на розмови, переконування, вишукування такої форми організації, на яку всі погодилися б; виникали тоді непорозуміння і всякі інші „проблеми", що аж дивно було, що серед такого малого гурта — стільки незгоди! . . Тим часом відновили працю малої школи українознавства, в якій вчили студенти місцевого Студентського Клюбу, котрих інструктувала та сама вчила п-ні А. Єзерська. Пізніше перебрала ведення школи п-ні Доскоч і веде її до нині. На перших зустрічах пропаґовано висилку дітей до літніх таборів Пласту, чи СУМА, пропоновано поїздки на більші українські імпрези до Клівленду тощо. Була спроба створити українсько-американський культурний Клюб; було підготовлено зустріч із запрошеним українським духовником, та виявилось, що „наш" Колюмбус замалий, щоб зорганізувати самостійну українську парохію. Отже, йшлося про заснування товариства, до якого всі, без винятку, могли б належати, і старі й нові еміґранти, і католики й православні, люди із різними політично-суспільними амбіціями. Врешті-решт всі погодились на створення окремого Відділу УНС, бо такий — крім асекураційних можливостей, зокрема для молоді, давав усі інші можливості громадської роботи, яка на тому терені була дуже потрібна.

У червні 1967 р., за приявности п. В. Гірняка, як представника Головної Управи УНС, відбуто перші загальні збори Відділу і обрано першу управу в складі: Ю. Федечко — голова, В. Сидор — місто голова, М. Маґора — касир, І. Шимків — контролер та К. Мельник — секретар і реф. культ. осв. На тих перших зборах вирішено: підтримати Школу Українознавства, розповсюдити „Свободу" та „Веселку", придбати нових членів Відділу, відбувати сходини і святкові зустрічі, влаштовувати забави, пікніки тощо. В лютому 1968 р. відбуто піврічні загальні збори відділу, на яких головою обрали П. Андерсона, вчителя середньої школи, а Ю. Федчко перебрав пост контролера; всі другі пости в управі було перевибрано, як минулого року, з тим, що кандидати в члени В. Савчин та В. Литус погодились частково допомагати в роботі управи Відділу.

За минулий рік наш Відділ відбув 9 сходин управи, 3 ширші сходини, з яких одні були присвячені СКВУ, переведено збірку на цілі СКВУ, приступлено членом до ЗУАДК, влаштовано одну забаву, заініційовано імпрезу — Святвечір, влаштовано святочні сходини, разом із Укр. Студ. Клюбом, присвячені 50-літтю УНР та 25-літтю УПА, замовлено Панахиду по От. С. Петлюрі та полк. Є. Коновальцеві та відбуто святочні сходини із Студ. Клюбом та вирішено підтримати протестаційні заходи нашого студентства проти большевицької „культурної" виставки, яка була відкрита в Колюмбусі; переведено безліч відвідин та розмов на суспільно-громадські й союзові теми. Наш Відділ має до розпорядимости на зустрічі та сходини безкоштовну домівку. Там же відбувається навчання в нашій Школі Українознавства.

На закінчення нашої дописі ми хочемо пригадати собі деякі уривки із „Думи" нашого Патрона Гетьмана І. Мазепи :

„Всі покою щиро прагнуть,
а не в єдин гуж всі тягнуть:
Той направо, той наліво, а
все, браття, тото диво!
Не маш любви, не маш згоди
од Жовтої взявши Води . . .
Зжалься, Боже, України, що
не вкупі має сини! . .
Я сам бідний не здолаю;
хіба тілько заволаю:
Озьмітеся всі за руки! . ."

К. Мельник
сек. 18 Від. УНС

ЗДОБУТК ИОКРУГ УНСОЮЗУ ПО МІСЯЦЬ СЕРПЕНЬ 1968 РОКУ

П.ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	придбано у серпні	членів Разом в 1968 р.
1. Філядельфія, Па.	39	23	336
2. Торонто, Онт.	24	39	313
3. Ню Йорк, Н. И.	38	32	215
4. Шикаґо, Ілл.	34	9	181
5. Нюарк, Н. Дж.	23	11	145
6. Дітройт, Миш.	18	14	143
7. Клівленд, Огайо	18	6	109
8. Пітсбурґ, Па,	21	8	100
9. Перт Амбой, Н. Дж.	12	13	99
10. Шамокин, Па.	21	8	80
11. Джерзі Сіті, Н. Дж.	11	8	73
12. Алентавн, Па.,	11	5	72
13. Ніяґара	9	8	64
14. Ню Гейвен, Конн.	14	6	60
15. Вінніпеґ, Ман.	13	5	60
16. Рочестер, Н. И.	8	10	54
17. Сиракузи-Ютика, Н.И.	14	5	49
18. Монтреаль, Квіб.	10	4	47
19. Боффало, Н. И.	11	5	33
20. Пассейк, Н .Дж.	6	3	32
21. Трой, Н. И.	8	6	32
22. Вунсакет, Р. Ай.	7	3	21
23. Янґставн, Огайо	10	3	20
24. Скрентон, Па.	12	10	18
25. Балтимор, Мд.	8	2	14
26. Вилкс Бери, Па.	9	1	12
27. Бостон, Масс.	5	2	13
28. Необ'єднані Відділи	47	8	81

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ ПО МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1968 Р.

П.Ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у вересні	Разом у 1968 р.
1. Філядельфія, Па.	39	61	397
2. Торонто, Онт.	24	34	347
3. Ню Йорк, Н.И.	38	31	246
4. Шикаґо, Ілл.	34	11	192
5. Дітройт, Миш.	18	12	155
5. Нюарк, Н.Дж.	23	10	155
7. Клівленд, Огайо	18	12	121
8. Піттсбурґ, Па.	21	16	116
9. Перт Амбой, Н.Дж.	12	9	108
10. Джерзі Сіті, Н.Дж.	11	14	87
11. Шамокин, Па.	21	3	83
12. Аллентавн, Па.	11	1	73
13. Ніягара, Онт.	9	7	71
14. Рочестер, Н.И.	8	15	69
15. Ню Гейвен, Конн.	14	1	61
16. Вінніпеґ, Ман.	13	1	61
17. Сиракюзи-Ютика	14	6	55
18. Монтреаль, Квіб.	10	—	47
19. Боффало, Н.И.	11	2	35
20. Трой, Н.И.	8	2	34
21. Пасейк, Н.Дж.	6	—	32
22. Янґставн, Огайо	10	8	28
23. Вунсакет, Р.Ай.	7	6	27
24. Скрентон, Па.	12	5	23
25. Балтимор, Мд.	8	6	20
26. Бостон, Масс.	5	1	14
27. Вилкис Бери, Па.	9	1	13
28. Необ'єднані Відділи	47	5	86

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ВЕРЕСНЯ 1968 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ:

1. В. Дідюк (440)	151
2. І. Одежинський (153)	120
3. С. Гавриш (83)	85
4. Софія Куца (440)	57
5. В. Оріховський (353)	43
6. А. Слюсарчук (174)	40
6. В. Шаран (407)	40
8. Анна Хомин (32)	31
8. В. Квас (88)	31
10. Я. Билень (17)	30
10. Р. Чучкевич (346)	30
12. І. Зазворський (147)	29
13. Ю. Баранюк (371)	27
14. П. Федик (292)	26
14. П. Дяків (427)	26
16. М. Ткачук (114)	25
17. Софія Оріховська (340)	25

БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ:

1. М. Хоманьчук (5)	24
2. М. Отрок (14)	23
2. В. Палідвор (204)	23
2. М. Семків (379)	23
5. І. Гаврилюк (360)	22
5. В. Пінковський (432)	22
7. П. Головачук (42)	21
7. В. Попович (367)	21
7. І. Геврик (445)	21
10. А. Стецяк (240)	20
10. Я. Бурій (402)	20
12. Т. Тещук (422)	19
13. В. Гавриляк (316)	18
13. М. Захарко (349)	18
13. В. Зацерковний (439)	18
16. Квітка Стецюк (25)	17
16. М. Хомин (32)	17
16. Н. Драпала (96)	17
16. С. Мазур (242)	17
16. Е. Гомотюк (277)	17
21. П. Шевчук (13)	16
21. К. Сачко (53)	16
21. Люба Васко (94)	16
21. І. Василишин (194)	16
21. А. Копистянський (327)	16
21. Т. Бутрей (344)	16
21. М. Нич (397)	16
28. В. Мандзій (8)	15
28. Анна Гарас (47)	15
28. М. Турко (63)	15
28. І. Петрунцьо (78)	15
28. В. Рефт (120)	15
28. А. Джула (161)	15
34. Т. Кубарич (217)	14
34. П. Сильчак (257)	14
34. В. Гірняк (341)	14
34. І. Пригода (361)	14
34. В. Перейма (448)	14
39. К. Хільченковський (10)	13
39. О. Білик (276)	13
39. М. Гентош (305)	13
39. П. Вербовецький (436)	13
43. І. Стерпак (93)	12
43. І. Мелінишин (220)	12
43. М. Бобер (235)	12
43. П. Пироганич (283)	12
43. І. Фаренич (462)	12
48. М. Галькевич (59)	11
48. І. Іваник (234)	11
48. С. Мотрович (295)	11
48. Е. Притула (337)	11
48. М. Мартиненко (406)	11
48. Текля Мороз (465)	11
54. І. Пиндус (39)	10
54. В. Добчанський (54)	10
54. М. Федишин (155)	10
54. Д. Дидик (170)	10
54. С. Маланчук (252)	10
59. Л. Кузик (423)	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПРИЄДНАЛИ ДО КІНЦЯ ВЕРЕСНЯ 1968 Р. 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Відд.	Місцевість	Придбано чл.	П.Ч.	Число Відд.	Місцевість	Придбано чл.
1.	32	Філядельфія, Па.	139	39.	277	Гартфорд, Конн.	17
2.	440	Торонто, Онт.	58	47.	13	Вотервліт, Н.И.	16
3.	418	Торонто, Онт.	50	47.	53	Пітсбурґ, Па.	16
4.	407	Торонто, Онт.	45	47.	257	Лон Анджелес, Каліф.	16
5.	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	43	47.	327	Гемпстед, Н.И.	16
6.	174	Дітройт, Миш.	40	47.	344	Бавнд Брук, Н. Дж.	16
7.	408	Торонто, Онт.	35	47.	347	Милвил, Н.Дж.	16
8.	432	Торонто, Онт.	34	47.	397	Філядельфія, Па.	16
9.	346	Клівленд, Огайо	33	54.	63	Форд Сіті, Па.	15
10.	17	Шикаґо, Ілл.	31	54.	120	Аліквіппа, Па.	15
10.	88	Кергонксон, Н.И.	31	54.	161	Ембридж, Па.	15
10.	371	Нюарк, Н.Дж.	31	54.	217	Рочестер, Н.И.	15
13.	83	Філядельфія, Па.	30	54.	436	Кіченер, Онт.	15
13.	194	Ню Йорк, Н.И.	30	59.	10	Філядельфія, Па.	14
13.	340	Нюарк, Н.Дж.	30	59.	220	Шикаґо, Ілл.	14
16.	147	Алентавн, Па.	29	59.	235	Росфорд, Миш.	14
17.	292	Дітройт, Миш.	26	59.	239	Філядельфія, Па.	14
17.	361	Ню Йорк, Н.И.	26	59.	448	Монтреаль(Квіб.	14
17.	480	Сарнія, Онт.	26	59.	448	Монтреаль, Квіб.	14
20.	5	Асторія, Н.И.	24	65.	59	Бриджпорт, Конн.	13
20.	14	Нюарк, Н.Дж.	24	65.	128	Клифтон Гайтс, Па.	13
20.	114	Шикаґо, Ілл.	24	65.	234	Елізабет, Н.Дж.	13
20.	204	Ню Йорк, Н.И.	24	65.	305	Магони Сіті, Па.	13
20.	422	Філядельфія, Па.	24	65.	497	Едмонтон, Альта	13
25.	379	Шикаґо, Ілл.	23	65.	503	Едмонтон, Альта	13
26.	42	Пасейк, Н.Дж.	22	71.	70	Джерзі Сіті, Н. Дж.	12
26.	94	Гамтрамк, Миш.	22	71.	93	Сентрал Фолс, Р. Ай.	12
26.	360	Боффало, Н.И.	22	71.	270	Джерзі Сіті, Н. Дж.	12
29.	240	Клівленд, Огайо	21	71.	283	Обирн, Н.И.	12
29.	367	Рочестер, Н.И.	21	71.	287	Джерзі Сіті, Н. Дж.	12
29.	402	Етобікок, Онт.	21	71.	341	Віндзор, Онт.	12
29.	445	Вінніпеґ, Ман.	21	77.	245	Трентон, Н. Дж.	11
33.	8	Йонкерс, Н.И.	20	77.	295	Акрон, Огайо	11
33.	423	Шикаґо, Ілл.	20	77.	337	Балтимор, Мд.	11
33.	462	Гамілтон, Онт.	19	77.	356	Омага, Небраска	11
36.	316	Рочестер, Н.И.	18	77.	406	Олифант, Па.	11
36.	349	Менвил, Н.Дж.	18	77.	412	Торолд, Онт.	11
36.	439	Судбури, Онт.	18	77.	427	Ст. Кетринс, Онт.	11
39.	25	Джерзі Сіті, Н. Дж.	17	77.	465	Лашин, Квіб.	11
39.	78	Майнерсвил, Па.	17	85.	19	Ню Йорк, Н.И.	10
39.	96	Піттсбурґ, Па.	17				
39.	153	Філядельфія, Па.	17				
39.	231	Кемден, Н.Дж.	17				
39.	242	Фраквил, Па.	17				
39.	276	Ембридж, Па.	17				

85.	39	Сиракюзи, Н.И.	10	85.	170	Джерзі Сіті, Н. Дж.	10
85.	54	Валінгфорд, Конн.	10	85.	175	Дітройт, Миш.	10
85.	76	Нюарк, Н.Дж.	10	85.	214	Нюарк, Н.Дж.	10
85.	137	Вест Істон, Па.	10	85.	252	Шикаґо, Ілл.	10
85.	155	Перт Амбой, Н. Дж.	10	85.	293	Бруклин, Н.И.	10

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ У МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ 1968 Р.

Ч.В.	Організатор	Приєднав у вересні	Сума забезп.		Разом у 1968 р.
5	М. Хоманьчук	7	$ 9,000		24
6	А. Вовк	1	$ 500		3
8	В. Мандзій	6	$ 6,000		20
10	К. Хільченковський	2	$ 3,000		14
11	Ю. Сціленний	2	$ 2,000		2
14	М. Отрок	3	$ 6,500		24
17	Я. Билень	2	$ 2,000		
	С. Гавриш	1	$ 1,000		31
19	Р. Ґоліят	1	$ 1,000		
	М. Поп	1	$ 1,000		10
20	А. Триш	2	$ 2,000		4
29	Ольга Малищак	1	$ 1,000		5
32	Анна Хомин	9	$ 9,000		
	М. Хомин	17	$19,500		
	І. Одежинський	12	$18,000		139
39	І. Пиндус	3	$ 3,000		10
63	М. Турко	1	$ 1,000		15
70	М. Жук	3	$ 3,000		12
78	І. Петрунцьо	2	$ 2,000		17
83	С. Гавриш	7	$ 9,000		30
88	В. Квас	2	$ 1,500		31
93	І. Стерпак	2	$ 2,000		12
94	Люба Баско	3	$ 4,000		22
102	М. Бобечко	1	$ 1,000		8
104	С. Мисак	3	$ 5,500		6
109	В. Звірек	1	$ 1,000		3
113	В. Шрум	1	$ 500		
	І. Ярчак	1	$ 500		7
116	С. Шилькевич	1	$ 1,000		3
120	В. Рефт	2	$ 2,000		15
127	І. Була	2	$ 2,000		9
128	М. Глова	1	$ 1,000		13
137	М. Колодруб	1	$ 1,000		10
153	І. Одежинський	3	$13,000		17
158	О. Саноцький	1	$ 1,000		5
161	А. Джула	5	$ 6,500		15
165	Марія Пелехата	2	$ 4,000		5
170	Д. Дидик	2	$ 3,000		10
171	С. Гавриш	1	$ 1,000		5
174	А. Слюсарчук	1	$ 1,000		40
177	І. Лаба	2	$ 2,000		6
180	Ґеновефа Жеребняк	2	$ 1,000		8
181	А. Намага	1	$ 500		3
194	Я. Падох	2	$ 2,000		30
204	В. Палідвор	6	$ 5,000		24
206	Л. Гардінк	1	$ 1,000		6
212	Марія Кудляк	1	$ 1,000		1
216	Б. Одежинський	1	$ 2,000		5
220	І. Мелінишин	1	$ 1,000		14
230	П. Ліщак	4	$ 4,000		9
234	І. Іваник	2	$ 2,000		13
235	М. Бобер	3	$11,000	2 АДД	14
238	Анна Ремік	1	$ 1,000		5
247	М. Маєр	1	$ 1,000		6
259	Юлія Ґуґлик	1	$ 1,000		9
265	М. Кочубка	1	$ 1,000		2
266	В. Труфин	2	$ 1,000		6
270	М. Баран	1	$ 500		12
274	Аліція Добрянська	3	$ 3,500		3
275	П. Палка	3	$ 3,000		5
276	О. Білик	3	$ 3,000		17
281	М. Волошин	3	$ 3,000		5
283	П. Пироганич	3	$ 3,000		12
286	Перля Хиляк	1	$10,000		4
292	П. Федик	1	$ 5,000		26
293	Марія Демидчук	1	$ 1,000		10
316	В. Гавриляк	5	$ 2,500		18
325	В. Цюпа	1	$ 1,000		5
327	А. Копистянський	1	$ 2,000		16
331	А. Романюк	1	$ 1,000		3
337	Е. Притула	6	$ 6,000		11
338	М. Кух	1	$ 1,000		3
340	Софія Оріховська	3	$11,000	2 АДД	
	С. Гавриш	1	$ 1,000		30
344	Т. Бутрей	4	$16,000	2 АДД	16
346	Р. Чучкевич	8	$13,000	1 АДД	33
348	Естелля Волошин	1	$ 2,000		4
352	Я. Щербак	1	$ 2,000		9
353	В. Оріховський	1	$ 1,000		43
361	І. Пригода	1	$ 2,000		26
364	В. Владика	1	$ 1,000		5
367	В. Попович	9	$16,000	2 АДД	21
371	Ю. Баранюк	1	$ 5,000	АДД	31
372	О. Ярема	1	$ 1,000		9
379	М. Семків	3	$ 3,000		23
399	Р. Припхан	2	$ 6,500	1 АДД	
	З. Дзядик	1	$ 5,000	АДД	5
402	Я. Бурій	6	$18,000	2 АДД	21
406	М. Мартинюк	5	$ 5,000		11
407	В. Шаран	7	$13,000	1 АДД	45
408	В. Дідюк	2	$ 2,000		35
414	І. Телюк	1	$ 1,000		5
418	В. Дідюк	4	$ 9,000	1 АДД	50
422	Т. Тещук	2	$ 4,000		24
424	В. Базюк	1	$ 5,000	АДД	4
430	І. Кігиницький	2	$ 2,000		4
432	В. Дідюк	4	$11,000	1 АДД	
	В. Пінковський	4	$ 4,500		
	Б. Зорич	1	$ 1,000		34
437	М. Малинівський	1	$ 1,000		8
439	В. Зацерковний	2	$ 7,000	1 АДД	18
451	Є. Омельченко	3	$ 3,000		8
462	Я. Фаренич	3	$23,000	1 АДД	19
464	М. Хомин	2	$ 3,000		
	Д. Недошитко	1	$ 1,000		8
468	П. Самець	1	$ 5,000		7
469	К. Чорномаз	1	$ 2,000		6
486	Я. Блищак	2	$ 2,000		
	В. Оренчук	1	$ 1,000		6
498	І. Касюхнич	1	$ 1,000		3

Секретарю! Чи Ви вже зладили список усіх дозрілих грамот (Е-20) та всіх виплачених грамот (Р-20) та чи систематично відвідуєте тих членів, щоб їх наново забезпечити? Пам'ятайте, що це є справою число один УНСоюзу!

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі ст. 4-ої)

членів-вояків, хоч секретарі деяких Відділів не подають адрес членів, яким слід висилати газету. Особливу увагу звертається на відновлювання забезпечення членів, яким дозріли до виплати грамоти, або які вже заплатили всі вкладки за свої грамоти. З уваги на 20-річчя прибуття нової, масової імміграції, яка в більшості забезпечилася 20-річними грамотами, відновлення її забезпечення це одно з найважніших завдань УНСоюзу і передумов його дальшого росту. В дальшому головний секретар подав заходи, які підготовляються на друге півріччя для скріплення організаційної роботи та запропонував Екзекутиві схвалити ряд пропозицій в цім напрямі. В червні ц. р. він виготував і віддав до друку протокол нарад Головного уряду, що відбулися в травні ц. р.

Справи Рекодового Відділу

Заступник гол. предсідника Володимир Сохан, який кермує Рекордовим Відділом, подав у свому звідомленні підсумки руху і стану членства УНСоюзу за шість місяців 1968 року, як теж зробив порівняння цих підсумків із попередніми роками і перевів їхню аналізу.

З кінцем червня 1968 року мав УНСоюз 88, 328 членів активних і на виплаченому та продовженому забезпеченні. На це число складалися 26.900 членів деп. молоді. 58,336 членів деп. дорослих і 3.092 членів із грамотами акцидентового забезпечення. За перше півріччя 1968 р. загальне число членів після вчислення всіх прибутків і втрат зросло на 67 членів, при чому приріст 155 членів з грамотами акцидентового забезпечення і 28 членів деп. дорослих був поменшений мінусовим білянсом 116 у деп. молоді. Підсумки руху активного членства за перше півріччя 1968 року виказали втрату 468 членів в загальному їх числі. На цю втрату склалися втрати 336 членів у деп. молоді, 287 удеп. дорослих і приріст 155 грамот у деп. акцидентового забезпечення. В тому ж самому часі в самій Канаді число активних членів зросло на 67 членів.

Для повного образу підсумків прибутків і втрат у числі членства В. Сохан представив точну аналізу поодиноких груп втрат членів: виплачених двадцятирічних Р і Е грамот, яких тепер кожного місяця є округло 200, суспенз — пересічно по 74 місячно, грошових зворотів — 51 місячно, та смертних випадків — 74 місячно. Коли ж взяти під увагу щомісячні числа аплікацій нових членів, яких пересічна виносить у 1968 році 316 членів, то із порівняння їх із числами втрат можна зробити висновок, що для постійного росту УНСоюзу треба посилити працю над приєднуванням нових членів та над поборюванням тих втрат, які не є конечними.

Рекордовий Відділ, як звітував заст. гол. предсідника В. Сохан, включився в акцію поновного забезпечування власників виплачених грамот, посилаючи до всіх цих членів разом із посвідченням про закінчення платности вкладок листи із запрошенням наново забезпечитися, щоб користати надальше із повновартісної висококваліфікованої забезпеченевої служби УНСоюзу. Крім цього заст. гол. предсідника звертається часто із персональними листами до українських професіоналістів, які виплачують свої грамоти, щоб запропонувати їм дуже корисне забезпечення в УНСоюзі на високі суми. На 1.900 аплікацій нових членів у першому півріччі 1968 року, за статистичними даними Рекордового Відділу, було 580 аплікацій на поновне забезпечення власників виплачених грамот і на другі — додаткові грамоти забезпечення.

Керівник Рекордового Відділу подав ряд пропозицій поборювання суспенз грамот життьового забезпечення та акцидентового, шляхом тіснішої співпраці організаторів, секретарів і Головної Канцелярії. Подаючи цифрові дані про додаткові грамоти забезпечення, В. Сохан представив теж числа членів предплатників „Свободи" і підкреслив потребу пропаґувати передплату органу УНСоюзу серед членства, так нових членів, як і молоді, яка по закінченні студій стає самостійною. Згадавши про заведення докладнішої перевірки аплікантів у військовозобов'язаному віці, як теж усіх аплікантів на високі суми, звітодавець пригадав, що це загально прийняті в життьовому забезпеченні практики, та що їх веде Рекордовий Відділ згідно з рішеннями Головного Уряду.

Звітуючи про праці Рекордового Відділу В. Сохан поінформував про приспішену висилку місячних виказів і рахунків та грамот нових членів, яка була закінчена в липні вже до 11-го липня. Це теж допомагає секретарям скоріше розчислюватися і звітувати, так що своєчасна вплата зібраних членських вкладок дозволяє на краще пляновану інвестиційну господарку УНСоюзу. Він теж звітував про висилку цьогорічних чеків дивіденди членам, яка була закінчена до 15-го червня, подавши, що було виготовлених 76.664 чеки для членів УНСоюзу на загальну суму дивіденди $388,494.29.

В. Сохан поінформував про заплановані нові друки в Рекордовому Відділі: інформаційні листки про допомоги, що їх мала б висилати Головна Канцелярія разом із друками аплікацій на допомоги, і поштівки на посмертні згадки, що їх буде висилати Головна Канцелярія разом із друками посмертних листів.

Вкінці звітодавець говорив про конечність посиленого вишколу секретарів та організаторів, які, як репрезентанти УНСоюзу, повинні бути належно озброєні у фахове знання забезпечення, щоб могли конкурувати із комерційними аґентами і здобувати належне УНСоюзові довір'я до його дуже корисних для членів плянів життьового забезпечення.

Він теж зреферував коротко про переговори, які веде УНСоюз із представниками різних підприємств про механізацію праці Головної Канцелярії різними бюровими машинами та представив для порівняння умовини закупу таких машин, їх рентування, як теж можливостей віддавання певних робіт установам, які мають такі машини. При цьому він ствердив, що дотеперішні студії цих питань виказують, що треба бути обережним із закупом, чи теж рентуванням таких коштовних машин, коли вони не зможуть дати УНСоюзові пропорційних до коштів користей у виконаних працях.

Вкінці В. Сохан розказав про підготовку і пляни чергових тенісових і плавацьких першостей Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбудуться на Союзівці в днях Свята Праці, та про свою співпрацю із українським відділом „Голосу Америки", якому він виготовив останньо репортажі із привітання в Торонті Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого та інтерв'ю з бразилійською депутаткою Куня Браґою, головою Українсько-Бразилійського Об'єднання в Сао Павльо, д-ром Лукою Луцевим про його літературознавчий твір про Івана Франка. При цьому він підкреслив вагу контактів із офіційною особою з Бразилії з огляду на переговори про заснування відділів УНСоюзу в цій країні.

Канадійські справи

Заступник головного предсідника й директор Канадійської Канцелярії Богдан Зорич склав справоздання з праці УНС на терені Канади за перших 6 місяців поточного року. За той час на терені Канади зорганізовано

(Продовження на ст. 6-ій)

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній трирічній організаційній кампанії Українського Народного Союзу з метою збільшити кількість його членства до 100,000 у 1969-му році, в якому припадає 75-ліття УНС, окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої укра-для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї ува-їнської громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Роман Василь Ратич
син Ростислава і Олени
Ню Брансвік, Н.Дж.
Відділ 353

Роман Т. Теличка
син Петра і Анни
Джерзі Сіті, Н.Дж.
Відділ 70

Марта Ошудляк
дочка Олександри
і інж. Ярослава
Ню Брансвік, Н.Дж.
Відділ 353

Ярослав Василь Ратич
син Анни і Любомира
Ню Брансвік, Н.Дж.
Відділ 353

Сабріна Борст
дочка Теодори і Германа
Ню Брансвік, Н.Дж.
Відділ 353

Марта Матвійків
дочка Степана і Марії
Вілмінгтон, Дел.
Відділ 173

Наталія М. Ляубах
дочка Гері
Істон, Па.
Відділ 137

Іван Дрозд мол.
син Івана
Істон, Па.
Відділ 137

Петро Валюра
син Івана і Ліди
забезпечив його дідо
Петро Ямняк
Пассейк, Н.Дж.
Відділ 42

Христина М. Ляубах
дочка Гері
Істон, Па.
Відділ 137

Лорейн Лебедів
донька Віри і Бориса
Асторія, Н.Й.
Відділ 5

Романа Воскобійник
донька Івана і Оксани
Філядельфія, Па.
Відділ 422

Данило Лебедів
син Віри і Бориса
Асторія, Н.Й.
Відділ 5

Адріян Лев Федик
син Іванни і Романа
Кліфтон Гайтс, Па.
Відділ 128

Хрестини нового Відділу УНС ім. Олега Ольжича

Український Народний Союз збагатився новим Відділом у Філядельфії, який дістав число 32, а покровителем його стало славне ім'я поета і революціонера Олега Ольжича. З приводу хрестин цього Відділу, 19-го травня 1968 р. в приміщенні Українського Громадського Клюбу при вул. Н. Френклін Головна Управа УНС вшанувала цю подію тим, що своїм представником вислала першого заступника головного предсідника інж. Степана Куропася, який прибув з Шикаґа і виголосив головну промову.

У гарно прибраній залі за застеленими столами засіли новоприєднані члени нового Відділу, представники інших Відділів УНС у Філядельфії, представники організацій та запрошені гості. На сцені над почесним столом висів портрет поета Олега Ольжича, прикрашений вишиваним рушником.

Хрестини 32-го Відділу УНС ім. Олега Ольжича відкрив кол. вояк українського резистансу, єпі взасновник цього нового Відділу, друг Михайло Хомин, доня якого, студентка Дрексел Інституту Анна Хомин була вибрана першою секретаркою нового Відділу, а першим головою став Ярослав Лебідь. Відкриваючи святочний обід, М. Хомин коротко вказав, чому саме названо новий Відділ УНС ім. Ольжича. Опісля передав ведення програми інж. Михайлові Ничові, який теж був співосновником Відділу та ініціятором його імени і є один з найкращих організаторів УНС у Філядельфії — відомий секретар 397-го Відділу та невтомний діяч в Управі Відділу УККА. Товстмайстер інж. М. Нич представив за чергою на залі присутніх почесних гостей: головного радного і визначного організатора УНС Івана Одежинського, який уже довгими роками перший на всю Америку у приєднанні нових членів для УНСоюзу, голову ЦУ ОДВУ і голову місцевого Відділу УККА проф. д-ра Б. Гнатюка, голову Асоціяції Укр. Унів. Професорів проф. д-ра Стерча, проф. унів. дра Юрія Мачука, емерит. майора амер. армії та довголітнього голову УГКлюбу М. Дармопрая, голову Від. ОбВУА проф. М. Алексевича, голову Від. „Самопомочі" ред. М. Вайду, А. Шекерика, голову Від. ОДВУ п. П. Ґенгала з дружиною проф. Оксаною, секр. Окруж. Комітету УНС П. Тарнавського, громадського діяча Ю. Аннюка з дружиною, голову Оселі ім. О. Ольжича у Лігайтоні Т. Онуферка, В. Яцева, відомого діяча укр. респуб. партії М. Ящука, одного з піонерів укр. життя та співосновника ОДВУ у Філядельфії Ст. Сенькова, голову місцевого СУКіП І. Щупаківського, громадських діячів Ю. Татунчука і Вол. Зуляка та усіх Вельмишановних присутніх, які зволили прибути на хрестини цього нового Відділу УНС і, водночас, вшанувати Патрона Відділу О. Ольжича, поета-націоналіста і революціонера новітньої Визвольної боротьби України, замученого Гестапом у гітлерівськім концтаборі 1944 р. у Саксенгавзен.

Про минуле, діяльність і значіння О. Ольжича дуже добре говорив у наступній точці святочної програми проф. д-р П. Стерчо. В короткому цінному слові відновив багатьом із нас добру пам'ять про поета-революціонера О. Ольжича.

У листі-привіті голови Окруж. Комітету УНСоюзу п. Гавриша висловлені ґратуляції з приводу заснування ще одного Відділу для Батька Союзу.

Голова місцевого Відділу УККА проф. Б. Гнатюк у своєму привіті підкреслив, що ім'я Патрона 32-го Відд. УНС дає запоруку, що цей Відділ буде сильний і бажав, щоб скоро досягнув сотку, а тоді знову зійдемося на УНСоюзівську зустріч-гостину, щоб знову підбадьорити себе до дальшої сотки.

Голова старинного Укр. Горож. Клюбу на Френклині, піонір п. Мих. Дармопрай висловив своє вдоволення та гордість, що Українська Громада у Філядельфії крокує вперед, а товстмайстер інж. М. Нич підкреслив його заслуги, як довголітнього голови УГКлюбу, де почалося українське життя у Філядельфії і де знайшли приміщення від заснування аж до тепер Відділи УНСоюзу.

Д-р Ю. Мачук висловив привіт від високошкільної молоді, яка студіювала і студіює Українознавство при Пенсилвенійськім університеті у Філядельфії, з бажанням, щоб вона ставала членами УНС і творила там молодечі Відділи, а зокрема у Відділі, патроном якого є відомий молодий патріот, який своїм молодечим запалом, знанням та здібністю може бути найкращим прикладом для сучасного українського студентства. Висловив задоволення, що секретаркою нового Відділу уже є студентка Анна Хомин, одна з найкращих студенток Дрексел Інституту, де за свої успіхи дісталася на почесний лист Декана.

Потім склав привіт головний радний УНС Іван Одежинський, який є не тільки кол. вояк І-ої Української Дивізії УНА, але теж постійно поступає вперед у приєднуванні членів для УНС та організуванні нових Відділів. Оце у Філядельфії він спричинився до заснування третього Відділу. Перший, ним заснований Відділ, діє під ч. 153, куди він приєднав понад 900 членів у Філядельфії, а другий — це Пластовий Відділ УНС, куди належить сьогодні понад 300 членів. Сказав, що крім нього основоположниками 32-го відділу ім. О. Ольжича є інж. М. Нич, Мих. Хомин та Я. Лебідь, який очолив новий Відділ. Своїм колеґам гол. радний висловив щиру подяку і просив їх, щоб цей Відділ піднести якнайвище.

Ще почули ми привітні слова від голови Відділу Об'єднання кол. Вояків Українців в Америці проф. М. Алексевича, від голови Української Республіканської Партії на стейт Пенсилвенію Вол. Білаїва, а накінець від мґра П. Луцького. Опісля мала слово секретарка нового Відділу Анна Хомин, яка обіцяла повести Відділ разом з головою Я. Лебідем в дусі Олега Ольжича, приєднуючи членів головно з-поміж студентської молоді, щоб число членів з 51 доповнити до першої сотки.

Потім виступив з головною промовою перший заступник головного предсідника УНС інж. Ст. Куропась, один з найбільше заслужених діячів і авторитетів великого обезпеченевого та культурно-національного Українського Нарадного Союзу на Американській землі. Він уже в цьогорічному Ювілейному Календарі УНС вказав на славне минуле та великі заслуги цього Братського Союзу не тільки для українського народу в Америці, але і в Старому Краю на Україні, куди інж. Степан Куропась їздив як післанець, як виконавець вказівок УНС для добра українського народу в його боротьбі за волю.

Отож честю було для нас вітати і слухати піонера-союзовця, інж. С. Куропася, на хрестина 32-го Відділу УНС ім. О. Ольжича. Багато цінного сказав нам, між ін., про те, що коли УНС (кол. РНС) переходив з назви „Русин" на Українець, то на знак протесту відійшли 13.000 членів, але УНС мав хребет, непохитно вистояв у переході з русинизму на нове модерне українство і протягом трьох років замінив втрачених членів новими, а багатьох повернули з тих, які давніше поза „русином" і „руським" не бачили світла, крок за кроком ставали українськими патріотами і створили найбільший і найсильніший Український Народний Союз в Америці. Сказав нам інж. С. Куропась і інші цікаві деталі з минулого — про Евхарист. Конгрес у Шикаго, де єпископ Кир Іван Бучко заохочував єпископа Василя Такача, єпископа Піттсбурської єпархії співати „Ще не вмерла Україна"..., а питсбурзький Владика сказав Кир Бучкові на зміну співати „Я русин був, є і буду..." Згадав теж про колишні тісні зв'язки УНСоюзу з ОДВУ, куди належали д-р Мишуга і Галичин. Підкреслив, що УНС має 89.000 членів з 34 мільйоновим маєтком.

„Панове, — сказав до присутніх застп. головного предсідника інж. С. Куропась, — нам всього 11.000 бракує до 100.000 членів в УНСоюзі. Закотім рукави і крокуймо вперед до 100-000-ки! УНС дістав скоро 20.000 членів від нової еміґрації. Між вами ще багато не членів УНС. Доповніть ще тих 11.000".

Таким підненим тоном закінчив своє оптимістичне слово заступник гол. предсідника УНС інж. С. Куропась на хрестинах 32-го Відділу ім. О. Ольжича, лишаючи між членами нового Відділу приємне почуття, зацікавлення УНСоюзом і заохочення приєднувати нових членів, що секретарка нового Відділу п-на А. Хомин доказала ділом, вручаючи на руки інж. С. Куропася 10 аплікацій („поліс") нових членів, а автор цих рядків з Головним Радним Іваном Одежинським підвів трьох нових членів: закарпатця Степана Молнара, кол. вояка армії ген. Свободи з донями. Отож, добрий початок вже є! Щасти, Боже, швидко дійти до першої сотки членів у новозаснованому 32-му Відділі ім. Олега Ольжича!

Микола Вайда-Копанський

Новий член УНСоюзу союзової родини Гарасимових

Родина Пилипа Гарасимова, довголітнього предсідника, а тепер заступника предсідника Товариства „Подільська Січ", 8-го відділу УНСоюзу, є в повному розумінні цього слова союзовою родиною. Саме недавно вписав Пилип Гарасимів свого внука Івана Пилипа Г. Морабіто, щоб додержуватися дальше цієї традиції, що всі члени родини Гарасимових є членами УНСоюзу. Рівночасно Пилип Гарасимів взяв для цього свого внука (сина дочки Ольги) грамоту Канадійської Стипендійної Фундації, якої стипендійні пляни можна одержати виключно через секретарів канадійських відділів УНСоюзу.

Будучи делеґатом на Конвенцію, Пилип Гарасимів був автором резолюції про набуття „Союзівки". Він теж постійно пропаґує, щоб наші громадяни дбали про те, щоб наша молода ґенерація не пропала серед чужого моря, але держалася своїх організацій та установ.

Я почуваюся щасливим, що маю в нашому відділі таку примірну союзову родину Гарасимових, і закликаю всі інші наші родини іти слідами Гарасимових, зв'язуючи своїх дітей з Українським Народним Союзом та нашим народом.

Василь Мандзій
секретар 8-го відділу УНС
Йонкерс, Н. Й.

Секретарю! Чи Ви зладили точний список всіх дітей своїх членів, які ще не забезпечені? Зробіть це негайно, відвідайте їх батьків та усвідоміть їх, що немає кращої забезпеки долі дітей, як їх забезпечення, зокрема Каледжовою грамотою. Забезпечення, молоді, це суспільна служба народові.

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі ст. 5-ої)

395 членів тобто на 14 менше, як в тому часі минулого року. Особливо слабим щодо успіхів був місяць червень. Звітодавець в порозумінні з канадійськими головними урядовцями І. Гевриком, В. Дідюком і Д. Попадинцем уложили плян дальшої праці, яка повинна принести задовільний успіх. Зокрема підготовили організаційну кампанію в Західній Канаді, яка розпічнеться у вересні ц. р. Метою УНСоюзу є здобути до кінця ц. р. 1 330 членів, щоб довести канадійських членів 10.000. Листовий зв'язок з тереном скріплюють поїздки в різні місцевості. В цім році звітодавець відвідав Едмонтон, Саскатун, Вінніпеґ, Довфин, Монтреаль, Оттаву, Ошаву, Гемилтон, Ґрімсби, Ст. Кетеренс, Торолд, Лондон, Вотерфорд і Вудсток. Разом з мґром Гевриком і головним радним В. Дідюком репрезентував УНС на IX Конґресі Українських Католиків в Едмонтоні та на всіх торжествах, зв'язаних з відвідинами Едмонтону Верховним Архиєпископом, Кардиналом Йосифом в часі від 28 червня до 1 липня ц. р. В тому часі відбулася там нарада зі секретарями УНС, що прибули на згадані торжества та Конґрес, на якій обговорено осінню кампанію. У зв'язку з нею відвідав деякі місцевості про які згадано раніше. В справі поширення УНСоюзом Високошкільної Стипендійної Фундації в звітовому часі прибуло сім нових членів, які заплатили приписані оплати.

Справоздання заст. гол. предс. п. Марії Душник

Заступниця гол. предсідника п. Марія Душник склала звіт зі своєї організаційної і репрезентаційної діяльности за час від останньої наради Екзекутиви 27 березня 1968 р. Вона взяла участь: в Конвенції в Ню Йорку Братського Конґресу, в декількох зборах Нюйоркського Окружного Комітету, в бенкеті на пошану колишнього головного контролера Петра Кучми в Ню Йорку і монсіньора С. Перейми в Бруклині, в похоронах сл. п. Івана Кокольського, в 50-річчю УНР у Вашинґтоні, вітаннях Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа у Торонті, в 75-річчю „Свободи" в Лігайтоні, в Богослужбі з нагоди Тижня Поневолених Націй в катедрі св. Патрика, в проклямації того тижня мейором Ню Йорку і інших імпрезах Помагала в підготові вистави „Попелюшка" з нагородами УНС для дітей-учасників вистави. Також була дуже активна в працях різних жіночих організацій, українських і американських. Окрім цього докладала старань для організування нових членів і приготовила статті для „Свободи". Окрема жіноча програма на Союзівці не може відбутися з приводу відвідин Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа й тому мусить бути відкладена на пізніше.

Справоздання заступника гол. предсідника інж. Ст. Куропася

Перший заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась подав звіт зі своєї союзової і громадської праці за минулий час. Головну увагу він звернув на те, що найважливіше для росту УНСоюзу, а саме на придбання постійних фахових організаторів УНСоюзу. Обговорював це з декількома кандидатами на організаторів і продовжує свої заходи. Сам і з обласним організатором, головним контролером Володимиром Гірняком відвідував кандидатів на забезпечення в УНСоюзу і в останнім часі придбав 5 нових членів. Дуже занедбана і порізнена Шикаґівська союзова громада підноситься і можна сподіватися, що є на поворотній дорозі до заняття свого колишнього передового місця в цілім УНСоюзі. Під кінець свого звіту інж. Куропась подав свої завваги щодо дальшої союзової праці, зокрема фінансової і організаційної.

Справоздання головного предсідника Йосифа Лисогора

Головний предсідник Йосиф Лисогір закінчив звітування членів Екзекутиви загальними підсумками праці і здобутків УНСоюзу. Торкаючись фінансових справ звітодавець подав загальний погляд на фінансовий стан ЗСА та УНСоюзу. Перше півріччя ц. р. виявило дальший ріст майна УНСоюзу. В порівнанні з минулим роком збільшилися прибутки з вкладок і з інвестицій, хоч водночас збільшилися адміністраційні видатки. З уваги на корисний ринок цінних паперів, як в гіпотечних позичках, в результаті його інвестиції в цих позичках дещо зменшилися. Кращі прибутки з інвестицій дають змогу м. ін. виплатити більшу дивіденду. Для прикладу варто порівняти суму цьогорічної дивіденди $380.000 з дивідендою виплаченою п'ять років тому в сумі $220.000. Щодо організаційної діяльности, то слід підмітити збільшення сум забезпечення нових членів, що вказувало б на те, що громадянство поволі починає розуміти, що життєве забезпечення у відповідній до потреб висоті є життєвою конечністю, яку вже здавна американці приняли і застосували в плянуванні своєї господарської незалежности. Перед веде наше канадійське громадянство. Та все ж не ростемо так швидко, як американські забезпеченеві компанії, які щороку видатно зростають щодо числа забезпеченевих осіб і їх суми забезпечення. Зокрема некорисним є зменшення забезпеченої молоді. Не виконують своїх завдань наші Окружні Комітети, на зборах яких порушуються більше неґативні проблеми, а менше питання активної праці й росту. Збільшення сум забезпечення кладуть більшу відповідальність на рекордовий Відділ, який працює справно та дбає про постійне поліпшування служби членам. Окремою проблемою є забезпечення молоді у військовій службі, або яка може бути покликана до військової чи воєнної служби. В дальшому гол. предсідник подав загальний огляд стану видавництва, яке виявило в цім році деяку підвишку прибутків за оголошення та друкарські роботи, зате зменшення прибутків за „Веселку", календар та пресовий фонд. Збільшилися видатки на платні, пошту і інше. Є потрібно набути нове вантажне авто за ціну приблизно $4.000 та апарат до відчитування мікрофільму, який зладжено з річників „Свободи", що приявні схвалили Відносно „Союзівки", то вона в цім півріччю мала кругло $11.000 більше прибутків в порівнанні з таким самим часом в 1967 р., а водночас приблизно на таку саму суму збільшилися видатки. Виглядає, що цей рік закінчиться кращим фінансовим вислідом як у попередньому році. Табори на Союзівці проходять задовільно. Хлопців було в таборі біля 40, а дівчат зголосилося понад 60. В справі розбудови „Союзівки" на набуття подібних осель деінде, вижидаємо рішення стейтової забезпеченевої влади. Щодо Союзівки слід виготовити взірцевий плян розбудови на довгу мету. Також вичікуємо рішення в справі будови нового приміщення головної канцелярії УНСоюзу.

Культурні і видавничі справи

Головний редактор „Свободи" Антін Драган склав загагальний звіт із стану друку другого тому англомовної Енциклопедії Українознавства. Всі матеріяли до тісї книжки, крім статті про українців в Америці та мап є закінчені та віддані до друку видавництву Торонтського Університету. На внесення звітодавця схвалено віддати до виконання мапи до компетентного підприємства в Німеччині і призначено на цю ціль $5.000. В дальшому ред. А. Драган поінформував про підготову до друку раніше схвалених ювілейних видань, про підготову до виставлення опери д-ра Антона Рудницького до лібретта ред. Леоніда Полтави п. н. „Анна Ярославна", для виставлення якої зарезервовано Карнеґі Голл у Ню Йорку на 24 травня 1969 року. Повторення цієї опери мало б відбутися у Філядельфії наступного дня. Ювілейні святкування в Шамокині заплановані на 31-го травня 1969 року. У зв'язку з цими ювілейними імпрезами, в яких мали б взяти участь усі головні урядовці, річні наради Головного Уряду УНСоюзу мали б розпочатися 26-го травня 1969 р. Після дискусії схвалено вище поданий плян ювілейних святкувань і доручено завдаткувати залю Карнеґі Голл на поданий вище день.

5. ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

Головний касир Петро Пуцило з'ясував заходи дальшої інвестиційної політики УНСоюзу зумовленої сучасним господарським станом в ЗСА. Після дискусії схвалено збільшити відсотки від нових гіпотечних позичок до не менше, як 6½% в ЗСА та до 7% в Канаді.

6. РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ УНСОЮЗУ

З уваги на запрошення, яке УНСоюз одержав від ряду крайових організацій до участи в їх ранньоосінніх конвенціях, з'їздах та інших імпрезах, схвалено вислати на ці імпрези репрезентації УНСоюзу й визначено їх склад.

8. ЗАКРИТТЯ НАРАД

Після вичерпання порядку нарад, головний предсідник Йосиф Лисогір закрив наради о год. 7.0 веч.

Ярослав Падох
головний секретар

Гідні наслідування загальні збори 395 Відділу УНСоюзу

У подвійне свято — „Меморіял Дей" і Вознесення Господнє, яке припало на день 30 травня, відбулись загальні збори 395 Відділу УНСоюзу в просторій вітальні в домі п-ва Трегубчуків, в Арлінґтон Гайтс, Ілл. Цікавими та гідними до наслідування від самого початку були вони під тим оглядом, що прибули на них не лише дорослі члени, — батьки й матері, але привезли вони зі собою і своїх дітей-членів!.. Між годинами 5-9 вечора хутір п-ва Трегубчуків був заповнений автами членів Відділу, які з'їхались на свої збори.

Після оглядин хутора, господар дому, він же й голова Відділу, попросив усіх на збори, які відкрив в означеному часі, прочитавши програму, яку прийняли присутні з деякими малими додатками. Після того попросив він усіх повстанням із місць вшанувати добру пам'ять двох членів Відділу: сл. п. Антона Петрика та його наймолодшого сина Володимира, які померли трагічною смертю в автомобілевому випадку на початку того місяця на шляху, їдучи з Едмонтону до Смокі Лейк у Канаді.

Після відчитання протоколу з минулорічних зборів і його прийняття, вибрано Президію для проведення загальних зборів, із таких членів: пані д-р Рудавська, п. Яремчук і п. Л. Рудавський. Зборами керував Яремчук, привіт від членів Головної Екзекутиви УНСоюзу передав гол. контролер Володимир Гірняк, який також подякував урядникам та членству за вміле і совісне ведення відділового господарства й розбудову Відділу новими членами та просив так же само робити й у майбутньому. Звіти урядовців, зокрема фін. секретарки пані Лісович, подали всім до відома, що в минулому році організаційна праця та фінансове господарювання були зразковими, квоту нових членів перевиконали, а в касі їхнього недавно зорганізованого Відділу вже призбиралось біля 500.00 дол. Цей звіт підтвердив голова Контрольного Комітету П. Мацько. Щоб усім було зрозумілим, як сталось так, що в касі їх Відділу вже є така поважна сума грошей після певних видатків, то А. Рудавський, колишній перший фін. секретар, а тепер його заступник, пояснив, що цю їхню відділову касу започатковано понад 300 дол. фондом, який передав Петро Пуцило, колишній гол. контролер, а теперішній вибраний новий головний касир УНСоюзу, на місце пок. Івана Кокольського. Пояснення це збори прийняли рясними оплесками, що й було найкращою подякою для відсутнього на тих зборах Петра Пуцила.

До нової управи перевибрано колишніх урядників, за винятком голови І. Трегубчука, якого, на його переконливу і довгу просьбу, звільнено на цей біжучий рік; на його місце вибрано одноголосно Романа Рудавського головою 395 Відділу УНСоюзу в Арлінґтон Гайтс.

Після вибору всіх відділових урядників та їх затвердження, дійшла черга до запитів. Членство хотіло ширшого пояснення про забезпечення. Запити зводились до того, яке значення для суспільства має забезпечення взагалі й чому потрібно всім людям забезпечуватись, а коли вже так треба робити, то чому саме в УНСоюзі? Цю важливу справу зреферував знавець Союзового діла, го. контролер та обл. організатор. У своїй короткій речевій лекції запевнив він присутніх, що поза забезпеченням — кращої інвестиції не можна підшукати. В різних випадках і потребах ніякий рід інвестиції не може дати родинам подібну допомогу, як дає її, за невеликі суми, життьове забезпечення. Тому, що були запити й відносно забезпеченевих термінових та акцидентових Союзових грамот, то і їх обл. організатор всебічно вияснив, а для прикладу навів свіжий випадок, що стався на початку цього місяця з кол. першим головою цього ж Відділу, сл. п. Антоном Петриком і його сином Володимиром, котрий мав одну термінову грамоту на $ 5.000.00 з подвійним забезпеченням в разі смерти внаслідок випадку, за яке пок. Антін заплатив вкладку лише за один рік, точно говорячи $76.30, а тепер УНСоюз має виплатити родині покійного Антона повних $10.-000.00. Над цими важливими справами треба задуматись нашим родинам, коли вони ще живі й при доброму здоров'ю, а не відкладати на „колись", коли вже може бути запізно...

Збори рішили приєднати повну квоту нових членів у цьому ювілейному році „Свободи", а для популяризації Відділу та його організаційно-громадської праці влаштувати Союзовий День літом ц. р. і запросити на нього довколишнє наше громадянство, а також членів Головного Уряду з Шикаґо, на чолі з гол. заступником предсідника інж. С. Куропасем.

Після закінчення загальних зборів п-ні Трегубчук із членками Відділу гостили присутніх смачною перекускою, як рідних у своїй гостинній хаті. Не для похвали когось, але заради доброго прикладу для наслідування треба сказати, що такі збори є діловими та уприємнюють час і дають снагу до активности в громадській праці, яка без наших трудів ніколи сама не зробиться. Дуже позитивним було й те, що дітвора, приглядаючись та прислухуючись до тих зборів у теплій і привітній атмосфері, напевно зафіксує собі в своїх молодечих головах добру згадку про громадську працю своїх батьків. Розумні та висловлені спокійним тоном слова й братня поведінка запевнює добру й конструктивну працю громади для теперішнього й майбутніх поколінь. Такими були ці вдалі збори. Сміливо можна сказати, що в день Вознесення Господнього піднеслись також на дусі члени 395 Відділу УНСоюзу.

Володимир Гірняк

Клівлендська та Янґставнська Округи обговорювали передювілейну кампанію

(Закінчення зі стор. 3-ої)

пізно, стали ювілейними членами УНС на порозі його 75-річчя. Свою доповідь він закінчив закликом до місцевої округи, яка гуртує близько п'яти тисяч членів, щоб вона заняла в цих змаганнях за ріст УНС належне їй місце, як це бувало в минулому. На вступі гол. секретар згадав зі смутком і признанням заслуги недавно померлих сл. п. Андрія Стецяка, секретаря і організатора 240 Відділу та сл. п. Григорія Степаника, голову і організатора 336 Відділу та поставив їх на приклад союзовим діячам округи. Гол. радний Тарас Шмаґала говорив про потребу фахового підходу до забезпеченевої праці УНС, але при повному збереженні братського характеру установи. В дискусії взяли участь В. Попович, Дм. Шмаґала, К. Мельник, Гр. Кисіль, інж. Капустянський, проф. Р. Чучкевич, Т. Грущак і ін. На питання відповіли приявні гол. урядовці. Дискусія торкалася чимало актуальних союзових справ, а зокрема проголошеної кампанії; потреби місцевих організаторів; неосвідомлення нашого загалу щодо необхідної потреби забезпечення на вищі суми; потреби дому для молоді і союзових відділів; допомогти в курсах українознавства; нового забезпечення осіб, яким закінчилося забезпечення тощо. Пізно вечором закінчилися збори пригадкою Д. Шмаґали щодо участи в ювілейнім святі „Свободи" в наступну неділю. Наступного дня гол. урядовці взяли участь у поминальному Богослуженні і панахиді в 40-ий день від смерти сл. п. А. Стецяка.

В неділю, 13-го ц. м., відбулися подібні організаційні збори в Янґставні. Збори відкрив і їх вів голова округи П. Ліщак, а секретарював В. Прокопчик. Після Після прочитання протоколу ранішних зборів, головні урядовці інж. Ст. Куропась, д-р Я. Падох та проф. Т. Шмаґала виголосили доповіді про стан УНСоюзу й його сучасні потреби й підмічували, що великі ювілеї „Свободи" та УНСоюзу зобов'язують до більшої, як досі, праці та більших досягнень. Гол. секретар підмітив, що з цими радісними ювілеями зійшовся ще третій: 20-річчя прибуття нової еміґрації, яка здебільшого масово забезпечувалася 20-річними грамотами, які тепер кінчаються й які треба заступити новими. Тому, за його словами, справа нового забезпечення цих 20-річних членів є в цю пору справою найбільшої ваги й передумовою гідного відмічення 75-річчя УНС. Після доповідей гол. урядовців відбулася дискусія, в часі якої приявні запевнювали про свою готовість докласти всіх сил до того, щоб перевести нову передювілейну кампанію з можливо повним успіхом. Гол. секретар передав Відділам список згаданих 20-річних членів та закликав користати з численних інформативних видань УНСоюзу, як допоміжного засобу в здобуванні нових членів й то на вищі суми забезпечення.

Відзначили сержанта Тому Попеля за особливі заслуги у В'єтнамі

Шикаґо. — Місцевий тижневик „Гумболдт Джорнал" з 10 вересня ц.р. помістив, разом із фотознімкою, вістку про відзначення за дії на полі бою у В'єтнамі сержанта Томи Л. Попіля з Шикаґо, внука піонера і довголітнього члена УНСоюзу Михайла Попіля. Сержант Т. Попіль, кол. учень парохіяльної школи о. Николая, закінчив Джуніор коледж в Шикаґо і добровольцем пішов на в'єтнамський фронт для боротьби проти комуністичного агресора. Він вже довший час перебуває в боях, у сиґнальному батальйоні 459. У січні й березні ц.р. особливо визначився холоднокровністю і кмітливістю під час воєнних дій, і за те був відзначений за особливі заслуги. Батько молодого вояка, Михайло Попіль, є касиром 106 Відділу УНСоюзу в Шикаґо.

ЧЕМПІОНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ ЗА ОСТАННІ МІСЯЦІ 1968 РОКУ

В. Дідюк

І. Одежинський

С. Гавриш

Софія Куца

В. Квас

К. Сачко

Анна Гарас

В. Попович

М. Хомин і п-і Анна Хомин не прислали знимок

П.Ч. Ім'я і прізвище	Число членів	Сума забезпечення	
Червень			
1. І. Одежинський	20	$ 16,500	
2. В. Дідюк	13	$ 41,000	5 АДД
Липень			
1. В. Дідюк	31	$105,000	12 АДД
2. І. Одежинський	24	$ 31,000	
3. В. Квас (88)	14	$ 14,000	
4. Анна Гарас (47)	11	$ 35,000	
5. К. Сачко (53)	11	$ 11,500	
6. С. Гавриш	10	$ 30,000	5 АДД
Серпень			
1. В. Дідюк	17	$ 74,000	10 АДД
2. Софія Куца (440)	11	$ 26,000	1 АДД
3. В. Квас (88)	10	$ 10,000	
Вересень			
1. М. Хомин (32)	17	$ 19,000	
2. І. Одежинський	15	$ 31,000	
3. С. Гавриш	10	$ 12,000	
4. В. Дідюк	10	$ 22,000	2 АДД
5. В. Попович (367)	10	$ 16,000	2 АДД
6. Анна Хомин (32)	10	$ 9,000	

Секретарю! Чи Ви зладили точний список всіх членів, які забезпечені тільки на $500 чи $1,000 й чи Ви відвідали їх усіх та запропонували підвишку суми забезпечення? Усвідоміть їх, що тільки відповідно високе забезпечення дає правдиву безпеку та поміч в потребі!

ДО ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

1. Яких забезпечення закінчилося або швидко закінчиться.

2. Які виплатили або швидко виплатять усі вкладки за своє доживотнє забезпечення.

Минає 20 років з часу, коли після останньої світової війни до ЗСА і Канади почали масово прибувати нові іміґранти, які в більшості забезпечилися в Українськім Народнім Союзі двадцятирічними грамотами. Одні з цих грамот дозрівають до виплати, а за інші, доживотні, члени закінчують повну виплату вкладок.

В першому випадку члени одержуть повну суму свого забезпечення й їхнє життєве забезпечення вповні закінчується. З того часу вони перестають бути членами Українського Народного Союзу й тратять всі членські права, зокрема право на підмогу в разі недуги, знижкову передплату „Свободи", знижкову оплату за побут на „Союзівці", а передовсім безпеку, яку їм до того часу давало їхнє забезпечення. І так ані вони у своїй старості, ані, у випадку їх смерти, їх близькі не користатимуть з потрібної допомоги, яку дає життєве забезпечення.

В другому випадку члени, хоч зберігають своє забезпечення, яке буде їм виплачене після смерти, перестають бути активними членами УНСоюзу, тратять право на підмогу в часі недуги і не користають з права бути обраними на союзові уряди включно до делеґата на конвенцію.

Одним і другим, якщо не покінчили 65 з половиною років життя, слід негайно наново забезпечитися. Ті, що втратили забезпечення, не повинні ані один день залишитися без забезпечення, а ті, які зберігають вповні заплачене забезпечення, повинні піднести суму свого забезпечення, яка й так, в більшості випадків, є невеличкою й недостатньою, а водночас зберегти всі права активного члена УНСоюзу.

Не зволікайте з новим забезпеченням. Ніколи не є заскоро забезпечитися, а часто буває — запізно! Забезпечіться уже, бо життя і здоров'я людини — непевні. Не відкладайте забезпечення на пізніше, щоб старший вік не став перешкодою в новому забезпеченні. Ще сьогодні зверніться до секретаря свого Відділу або прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу, які подбають про Ваше нове забезпечення. ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ І БУДЬТЕ ДАЛЬШЕ БЕЗПЕЧНІ!

В недалекому 1969 році Український Народний Союз відмічуватиме свій великий 75-річний ювілей існування й праці для свого народу. Вступіть в цей ювілейний рік УНСоюзу та всієї нашої американсько-канадійської громади, як активні члени ювілята з ПОВНИМ і ДОСТАТНІМ забезпеченням, яке відповідає вашим засобам та потребам тепер і у майбутньому.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

81-83 GRAND STREET — JERSEY CITY, N.J. 07303

ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА ТА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ —

ПОТРІБНО: $600,000; ЗІБРАНО ДОСІ: $540,000 ВПЛИНУЛО В ОСТАННІХ ДНЯХ: $12,000 ЩЕ ПОТРІБНО: $48,000

ЧЕКИ ВИСТАВЛЯТИ НА: UKRAINIAN STUDIES CHAIR FUND, 302 WEST 13th STREET, NEW YORK, N.Y. 100014

Окружний Комітет УНСоюзу в Дітройті надав 4 стипендії

Стипендійна Комісія при Окружнім Комітеті Відділів УНСоюзу в Дітройті на засіданні 12 вересня признала чотири стипендії українській студіюючій молоді на терені діяння Окружного Комітету.

Цей Стипендійний Фонд існує від 1964, коли головою Окружного Комітету був д-р Денис Квітковський. 1964 - року Дітройтська громада відзначила 150 років з дня народження Тараса Шевченка. Концерт - Академія в честь Шевченка у великій Концертовій залі Форд Авдіторіюм влаштували були спільно Товариство Українських Градуантів, Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Дітройті й Окружний Комітет Відділів Українського Робітничого Союзу в Дітройті. Чистий дохід із того Концерту - Академії в сумі 3.000 дол. був призначений на стипендії для українських студентів цієї околиці і розділений по рівній частині між повищими організаціями.

Частина чистого доходу в сумі кругло 1,000 дол. була передана Окружному Комітетові Відділів УНСоюзу в Дітройті, і тоді ж створено Стипендійний Фонд та зложено гроші на конто в Кре-

На оголошення в „Свободі" про існування фонду та про умовини, на яких роздаватимуться стипендії і на зазив складати свої прохання прood ержання стипендії. зголосилося тільки чотирьох студентів. На щастя, всі вони відповідали вимогам і тому, надано стипендії всім чотирьом.

Згідно з рішенням Стипендійної Комісії в складі д-раДе ниса Квітковського, як голови, головного контролера УНСюзу п. Івана Ващука — заступника глови й п. Володимира Бойд - Борискевича — секретаря, дісталися стипендії студентам:

1. Віктор Рудь, 18 років, член 94 Відділу УНСоюзу, розпочав студії у Гарвадському університеті й задумує студіювати політичні науки й журналістику. Як учень середньої школи в Дітройті написав кілька есеїв на українські теми, з яких найкраще й опрацьованою є праця на 18 сторін машинопису, з бібліографією про колоніяльну експлуатацію України Москвою п. н. „Совєтський економічний „процес". Він дістав першу стипендію в сумі 250 дол.

2. Мирон Долинюк, 18 літ, член 94 Відділу УНСоюзу, записався на університет і задумує студіювати медицину. Мав гарні успіхи в середній школі і був в українських молодечих організаціях. Йому признано другу стипендію в сумі 100 дол.

3. Олександер П. Хміль, 21 літ, член 175 Відділу УНСоюзу, студіює музику й зосібна спів, має надзвичайні успіхи і відомий українській громаді в Дітройті з гарних виступів на різних українських імпрезах. Йому дано стипендію в сумі 100 дол.

4. Мирослава Коваль, 18-літня студентка, членкиня 94 Відділу УНСоюзу, розпочала студії в стейтовому університеті Вейн у Дітройті й задумує студіювати комерційну адміністрацію з особливим заінтерусуванням де державно - політичної адміністрації. Вона має амбіцію бути секретаркою „в державній службі" особливо в дипломатичній ділянці. Активна в українських молодечих організаціях. Її стипендія — виносить 50 дол.

Віктор Рудь дістав першу стипендію не тільки тому, що був він блискучим учнем у школі, і не тому, що написав гарні праці про Україну, але й тому, що Гарвардський університет далеко від Дітройту, і самі кошти подорожі великі. На нашу думку, всі чотири аплiканти заслуговували на більші стипендії, але ми розпоряджали дуже малою сумою. Бажаємо успіхів нашим молодим студентам і прохаємо їх не забувати, що є вони дітьми великої української нації, поліпшення незавидної долі якої залежить від них і таких як вони. Стипендії не є допомогами, вони є символічним жестом і щирою пригадкою батьків дітям: Будьте горді з вашого українського роду. Зробіть ваш рід, вашу велику українську сім'ю націю, щоб вона пишалася вами й була горда за вас!

Пригадуємо, що Стипендійна Комісія Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Дітройті має ще певну суму на стипендії, яку розділить у січні 1969 р. Заінтересованих просимо висилати прохання на адресу Стипендійної Комісії при Окружнім Комітеті Відділів УНСоюзу в Дітройті.

Стипендійна Комісія

СТИПЕНДІЯТИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС В ДІТРОЙТІ

Віктор Рудь

Олександер П. Хміль

Мирослава Коваль

Мирон Долішок

О. Гайський

ЗМАГУН ТРАГІЧНИХ НАПРУЖЕНЬ

(В першу річницю смерти проф. Івана Красника)

Говорячи про елемент трагічности в постаті й житті сл. п. проф. Івана Красника, треба зазначити, що цей елемент супровожав його за життя і дотепер, посмертно. Осиротілий зовсім після смерти свого молодшого брата Ярослава 1960 року, проф. Іван Красник сам жив у чотирьох стінах в Шикагу, сам боровся зі своєю недугою і так сам, непомічений ніким, 16-го вересня минулого 1967 року, помер... Тому, що під рукою не було нікого, хто негайно зайнявся б повідомленням про смерть, на похоронах, через запізнене повідомлення, не було майже нікого з позамісцевих друзів Покійного з Української Спортової Централі на Америку й Канаду, та обох Союзів Українсько-Американських Спортових Товариств (Схід і Північ).

Іван Красник

Рік часу минув від смерти проф. Івана Красника — проте ми не запримітили ніякої посмертної згадки про Покійного в пресі. Півроку минуло, як автор цих рядків звернувся листом до Спортового Товариства, яке заснував і довгі роки вів сл. п. проф. І. Красник, прохаючи подати біографічні дані про нього — і дотепер нема відповіді... В зібраних дотепер інформаціях немає навіть дати й місця його народження...

А тим часом, проф. Іван Красник був одним з найбільших тіловиховників на еміграції: засновник й довголітній голова УАСТ „Леви"-Шикаго, СУАСТ-Північ, УСЦАК, а ще раніше Ререрент Фізичної Культури в Німеччині. Він кував ідеологічні пляни-маршрути й сам детально опрацьовував вправи для проб Відзнаки Фізичної Вправности; вказував нашим бідним у найбагатшій країні світу спортовим клюбам на співпрацю з Українським Народним Союзом — як постійне певне джерело здобування фінансової підмоги; Тож він заснував перший спортовий Відділ УНСоюзу, називаючи його назвою місцевого Спортового Товариства „Леви" і цим дав для інших приклад до наслідування.

Ніколи не забуду останніх слів, які писав мені проф. Іван Красник на тему фінансової неспроможности нашого тіловиховання: „Осипе, ми слабі... І не маємо на кого рахувати"...

Проф Іван Красник не любив пророчити, надавати собі і своїм словам пози великости—проте тепер, після його смерти, вся його постать, все суть його слів і діл чомусь укладаються в образ Франкового „Мойсея", як він звертається до своєї громади і вирокує їй:

....Бо Єгови натягнений лук
І тятива напнята
І наложена врілка на ній —
І то ви є стріла та!.."

...Тятива, від даремного трагічного напруження, передчасно ввірвалася. Не даймо ж зазнати такої долі новій тятиві... Покажім, що ми гідні назви „стріла" — в нашому тіловихованні!.. Наші тіловиховні клюби й товариства можуть гідно вшановувати пам'ять Покійного справжньою українізацією своїх дружинних складів, тобто, працею над рідною молоддю. Наші фінансові установи, зокрема, побудовані на ідейних засадах кредитівки, мають нагоду доказати, що наше тіловиховання не може загинути через брак фондів. А наші громади повинні зорганізувати в себе низку нових українських спортових клюбів. Цим ми гідніше для Покійного й корисніше для себе самих вшануємо його пам'ять.

А люди, які мають, або можуть дістати докладні дані про його життя, хай помістять у пресі життєпис покійного.

„Свобода" у В'єтнамських джунґлях

Ню Йорк. — „Дорогі Родичі!" звернувся в листі з В'єтнаму Борис Левицький до своїх батьків, п-ва Левицьких у Ню Йорку. 23 місяці тому його було покликано до американської армії, і довгий час він перебував часто у важких боях з комуністами, серед непрохідних болот і джунґлів. Вояк писав, що „не можете собі уявити, як я добре чуюся" бо вже незабаром закінчується те трудне життя. Прохає батьків, щоб не турбувались, як не діставатимуть листів якийсь час, доки проходитиме процедуру звільнення з фронту й армії, наперед замовляє мамі... „багато полумисків пирогів з цибулею і шкварками" Крім розповіді про бої, Борис Левицький згадує також про „Свободу", прохаючи припинити її висилання: „Дякую, що Ви її пронумерували, цікаво було читати і переглядати". Всі листи з В'єтнаму Борис Левицький писав українською мовою. Незадовго він вже прибуде додому. Вся родина Левицьких належить до УНСоюзу, батько є відомим союзовим діячем.

ВИСТАВКА ПРАЦЬ ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА У ВАШИНГТОНІ

Любослав Гуцалюк, одноденна виставка найновіших праць якого відбудеться заходами Українського Літературно - Мистецького Клюбу у Вашингтоні в неділю 20 жовтня від години 5-ої по пол. Буде відбуватися виставка в залі церкви св. Андрея при 4842 16-та стріт, Н. В. у Вашингтоні.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 ave

З Українського Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю, 18-го жовтня ц.р. відбудеться там багато прозірками ілюстрована доповідь вояка Американської Армії, поворотця з В'єтнаму, Петра Бокала, п. н. „В'єтнам очима вояка". Початок о год. 7:30 веч.

ПЛІНАРНА КОНФЕРЕНЦІЯ УВАН

Ню Йорк. — На відкриття Академічного року 1968—1969 відбудеться доповідь проф. Юрія Шевельова: „Навколо Мойсея". Конференція відбудеться в суботу 19-го жовтня о годині 6:30 вечора в домі УВАН.

Для вшанування пам'яті
Найдорожчої СЕСТРИ і ТІТКИ
бл. п. Марії Лиско-Сваричевської
складаємо 100.00 долярів
на Катедру Українознавства при
Гарвардському Університеті
Зіновій і Докія Лиски, Кость і Олена Лиски, Семен і Ярослава Лісовці, Олена Смулка, Володимир і Олена Гентиші, Юрій і Наталка Струтинські, Володимир і Світляна Недільські, Володар і Марта Лиски.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими,
що дня 14-го жовтня 1968 р. ненадійно упокоїлась в Бозі,
прийнявши Найсвятіші Тайни
наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА
бл. п. ОЛЕНА ҐІЛІЦІНСЬКА
проживши 75 років.

ПАНАХИДА — в четвер, 17-го жовтня ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведення Gowen, 233 Somerset Street, New Brunswick, N.J.

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 18-го жовтня 1968 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Пресв. Марії в Ню Брансвік, а опісля на цвинтар Hollywood, Ірвінґтон, Н. Дж.

В глибокому смутку:
син — ЮРІЙ
донька — ІРЕНА
невістка — РОКСОЛЯНА
внуки — АНДРІЙ, ОРЕСТ і МАРКО
Сестри, Брат і дальша Рідня в Польщі

ВАКАЦІЙНА ПРОГУЛЬКА НА СОЮЗІВКУ

ПРОГУЛЬКА З ДІТРОЙТУ НА СОЮЗІВЦІ

Зліва направо, перший ряд: М. Войтович, М. Машталір, Т. Скікун, Ю. Чайковська, А. Зола, М. Явна, К. Хом'як, К. Квасніцька, М. Бушард, М. Слупецька, І. Слупецький, І. Квасніцький. Другий ряд: К. Штельмах, О. Бабій, А. Оленік, Ю. Кульчицька, К. Колодій, Р. Батрин, Н. Турецька, М. Владика, А. Дембіцька, К. Кобаса, М. Паламар, М. Дударик, заст. гол. предсідника УНСоюзу Марія Душник, К. Стасів, А. Дирбавка, Ф. Сіділо, К. Кіщук, П. Еванець, М. Боднар, П. Боднар, Г. Бабій, К. Сепел, Н. Шрибало, А. Шрибало, К. Чмир, М. Швалюк. Третій ряд: М. Антонов, М. Войтович, Ю. Прибила, А. Шалата, К. Андрусевич, М. Бабій.

Група українських жінок на сході міста Дітройту взимі постановила відбути літні вакації на Союзівці. Ця думка знайшла піддержку також у жінок на заході міста і призначили на голову прогульки паню Марію Явну. Їй до помочі стали пані Катерина Квасницька і нижче підписана.

Пані Явна зараз же телефоном порозумілася з управителем Союзівки паном Квасом, і установили дату прогульки від 17 до 24-го серпня.

17-го серпня в 5 годині рано група 43 осіб вирушила в дорогу, було весело їхати, жінки співали пісень, ми мали 5 чоловіків, котрі в співі допомагали.

Ми приїхали на Союзівку коло 8:30 вечером. Господар Союзівки пан Квас уже на нас ждав і усіх щиро привітав, передав усім ключі до кімнат і попросив до гостинниці на вечерю, де гарні молоденькі дівчата заговорили до нас ввічливо українською мовою і подали смачну вечерю, і зараз же при першій зустрічі наша група пізнала, що ніде так щиро не приймають гостей, як на Союзівці.

По вечері усі пішли на забаву, котра відбулась над Веселкою. В неділю по сніданні всі пішли оглядати Союзівку, і так спільно пройшлись по Україні, були у Львові, в Києві, Полтаві, в Чернівцях, оглянули прекрасні басейни та спортові уряджения і все це нам сподобалось.

Дзвони задзвонили і ми пішли до каплиці на Службу Божу. І тут знов ми побачили гарну площу серед високих зелених дерев, людей було багато. Отець Гузар відправляв службу Божу.

В понеділок пан Квас заповів прохід на гору Маківку і водоспад, і призначив двох студентів за провідників. На горі ми побачили прекрасну природу, гори, вкриті зеленими деревами. Ми пішли в сторону до водоспаду. Там також гарно.

Я хочу тут висказати признання урядникам Українського Народного Союзу, що підшукали таку прекрасну оселю серед такої природної краси, і витворили в ній частину України на американській землі. Все своє рідне, всюди чути українську мову, і молодь між собою говорить по - українськи.

Кожного вечора були розвагові програми, котрими дбайливо проводив професор Левицький. 18 серпня мав свій вечір артист Е. Козак. На нім виступав письменник Іван Керницький, мій краян з Бобрецького повіту. В інші вечорі виступали студенти, хлопці і дівчата, працівники Союзівки, гарно співали і грали на різних музичних інструментах.

Треба сказати, що Союзівка сповняє важну функцію, бо гуртує свідому молодь і дає їй не лише працю, але старається відкрити в них таланти до виступів. Є там для молоді спортові грища, забави, де молодь має нагоду запізнатись між собою. Там кожного року відбуваються Курси Українознавства.

Хто побачить те все на Союзівці, то вертається більше впевнений, що наша молодь напевно не розійдеться серед моря різних народів, а остане при своїй громаді і буде колись провідниками нашого народу.

Наша Дітройтська група провела на Союзівці приємно свої вакації. Ми там стрінули голову УНС пана Лисогора, котрий ввічливо нас привітав, також ми бачились з головою СУА панею Пушкар та заступницею УНС і референткою зв'язків СУА панею Душник.

В суботу 24 серпня зближався час до від'їзду. Господарі Союзівки пан Слободян і пан Квас урядили для нас прощальне прийняття, почастували нас напитками, яких собі хто бажав, та ще й приготовили нам велику пачку канапок і кави на дорогу. Ми вдячні їм за це!

Автобус над'їхав, ми з ними попрощались і відїхали. В автобусі почути можна: „Шкода, що ми були один тиждень, на другий рік поїдем на два тижні!" Можу сказати, що хто ще не був на Союзівці, повинен поїхати і побачити її.

На Союзівці плянують будову нової церкви, то наша група передала Комітетові будови свою скромну жертву 55 долярів на цю ціль.

Катерина Чомяк

Головний командант збройних сил НАТО таврує політику де Ґолля

Лісбон. — Генерал Лемніцер, головний командант збройних сил Атлантійського Союзу, заявив у своїй промові на Генеральній асамблеї Атлантійського Союзу в столиці Португалії, що відкликання Францією її збройних сил з НАТО та неясне становище Франції щодо її ролі у випадку наїзду Совєтів проти Заходу примусить НАТО вжити атомову зброю „в швидшій стадії війни, аніж передбачалося". Ген. Лемніцер ствердив, що відносини між НАТО і Францією все ще „нез'ясовані". Ген. Лемніцер пояснив, що внаслідку відкликання суходільних, морських і летунських сил Франції — наземні війська НАТО мусять бути розпорошені на великому просторі. Внаслідку великої наземної переваги ворога — НАТО буде примушене вжити атомову зброю. Різкий виступ генерала Л. Лемніцера був першою одвертою публічною критикою політики президента де Ґолля, яка довела до того, що ЗСА і НАТО мусіли зліквідувати всі свої бази на території Франції та головна квартира НАТО перенеслася до Бельгії. Ген. Лемніцер підкреслив загрозу, яка зросла для Заходу внаслідку совєтської окупації Чехо-Словаччини й закликав до „завернення" західніх держав з тієї дороги, на яку вони вступили — легковаження воєнної небезпеки і внаслідку — зменшування оборонних заходів.

Торонтонська й Ніяґарська Округи УНС відбули свої Окружні організаційні збори

(закінчення зі стор. 3-ї)

ділових нарад, крім одного Відділу 458 з Гамільтону, всі Відділи Округи були репрезентовані на цій діловій зустрічі відповідальних чинників за ріст і долю, за поступ і збільшення членства УНСоюзу Ніяґарської Округи. Ця проблема вимагала зокрема на цих осінніх нарадах великої серйозности і зосередження присутніх секретарів і членів Управ, тому і розпочато їх і закінчено молитвою, що їх провів голова Окружної Управи о. Михайло Блаженко.

Доповідали про організаційну кампанію: обласний організатор В. Дідюк і над цією доповіддю вив'язалась основна дискусія, в якій забирали голос і висказували свої міркування представники кожного Відділу й кожен присутній теж своїми порадами чи заввагами активізували обговорювані питання.

Гол. предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір заторкнув усі ділянки нашої організації, пояснював і аналізував найбільш обговорюванні, а інколи й квестійовані питання УНСоюзу, він на прикладах доказував великий творчий вклад УНСоюзу в скарбницю розбудови українського життя і української спільноти поза межами України, а вкінці основно спинився над організаційною працею УНСоюзу, від якої ніхто не повинен відмовлятись, бо це священний обов'язок кожного члена УНСоюзу, а тим більше кожного секретаря. Закликом до кращих організаційних вислідів, до збільшення членства Округи — закінчив своє слово гол. предсідник УНСоюзу Й. Лисогір.

З теплим привітанням від Округи Боффало виступив голова Окружної Управи п. Кобрин, — а підсумки з цілої ділової наради обговорював уже заст. гол. предсідника і дир. Канадійської Канцелярії Б. Зорич, який теж і поінформував присутніх про висліди організаційної праці за 8 місяців у всій Канаді та про недовершене ще завдання на відтинку здійснення взятих на себе супроти УНСоюзу зобов'язань.

Присвячено теж відповідну увагу обговоренню Високошкільної Стипендійної Фундації та великої користі, які дає вона для студіюючої молоді та для закінчення університетської освіти цієї молоді.

У дискусії забирали голос присутні з таких Відділів: 412 о. М. Блаженко, 449 — С. Дворнік і І. Ситко, 427 — М. Боровський, Т. Піжицький, П. Дяків і П. Цибуляк, 451 — Є. Омельченко, 461 — М. Ґрох і Бріль, 462 — М. Березюк і 461 — М. Шпурко, з якими окремо члени Гол. Уряду відбули наради і яких теж поінформовано про великі завдання останнього кварталу організаційної праці.

Закінчено організаційні окружні збори в Ст. Кетеринс постановою виповнити свої організаційні завдання і закінчити 1968-ий рік організаційним вислідом 210 виповнених нових аплікацій.

МИРОН СОКІЛЬСЬКИЙ

(Посмертна згадка)

Мирон Сокільський довголітній, член Б-ва св. Йосафата 217 Від. УНСоюзу, по довгій і тяжкій недузі впокоївся в Бозі 25 вересня 1968 р., проживши 83 роки. Походив з села Завалів, повіт Підгайці, Зах. Україна. Полишив в смутку 4 синів, жонатих, Евгена, Юрка, Петра й Івана, 3 доньки Ірину Пелехату, Марію Бастук, Діяну Паснак, та 19 внуків, і двох правнуків. Належав до Б-ва св. Йосафата, до Т-ва Петра і Павла до Провидіння і до Українського Амер. Клюбу. Був диригентом хору в церкві св. Йосафата 32 роки. Свою роботу виконував якнайкраще, чесним громадянином, працював до останньої хвилини свого життя. Тіло померлого привезли до української католицької церкви св. Йосафата, де два священики відправили похоронну Службу Божу, о. декан Середович з Сиракюз і місцевий парох, о. монсіньйор Н. Бабак. Був вчитель з Сиракюз, пан Заяць. В імені покійного Мирона Сокільського попрацював його родину, знайомих, членів Проведіння, Б-ва с. членів Привидіння, Б-ва с. Петра і Павла. Тіло померлого Мирона відпроваджено на цвинтар, де буде спочивати вічним сном. В. И. П.

Мирон Сокільський

В. Колданський, секретар

Посмертні згадки

ФРАНКО МАРЦІНОВСЬКИЙ, довголітній член Т-ва Запорозька Січ — 60 Відд. УНС в Линдис Лане, Па., помер 2 вересня 1968 р. на 81 році життя. Покійний нар. 13-го квітня 1887 р. в с. Кривичі, пов. Глиняни, Україна. До Америки прибув 1904 р., до УНС вступив 1907 р. до 91 Відділу. Був активним в Союзі і громаді, був 4 рази делеґатом на Конвенції. В 1925 році зорганізував 60 Відділ. Залишив у смутку дружину Пелягію, 4 синів: Михайла, Франка, Івана і Филипа, 12 внуків і 2 правнуків, брата Володимира. Похорон відбувся 5 вересня 1968 р. при участи рідні і приятелів до укр. кат. церкви св. ап. Петра і Павла, а відтак на Hope Cemetery в Линдис Лане, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу

МОЛОДІ ПОЕТИ І ... П'ЯТИРІЧНИЙ ПЛЯН

„Молодь України" з 11 жовтня: „Молоді поети прагнуть більше побачити, більше відчути, щоб потім розповісти про це своїм читачам. Молодих поетів не треба умовляти на літературні зустрічі з ровесниками. Вони самі йдуть туди, де вирішується доля п'ятирічки"... — далі йдуть міркування і заклики сталінського типу.

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В НЮ ГЕЙВЕНІ

Ню Гейвен, 15 жовтня 1968 (МЯ). — Український Конґресовий Комітет Америки Відділ Ню Гейвен, Конн., при співпраці Українських Комбатантських Організацій міста влаштовує в суботу 2 листопада 1968 р. Святочну Академію в пошану 50 річниці проголошення Західньоукраїнської Народної Республіки і в 50 річницю створення Української Галицької Армії. Академію відкриє вступним словом Голова УККА відділ Ню Гейвен д-р Михайло Снігурович. Святочну Доповідь виголосить редактор Іван Кедрин - Рудницький. В мистецькій частині візьмуть участь Галина Андреадіс меццо - сопран, солістка Віденської Опери при акомпаніяменті проф. Юрія Цибрівського, Павлина Тимченко, акторка Українських Театрів і Український Національний Хор міста Ню Гейвену під диригентурою Мирослава Палидовича.

В неділю 3 листопада 1968 р. будуть відправлені Служби Божі в намірені Українського Народу та Панахиди по впавших Воїнах Української Галицької Армії в обох українських церквах.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 19-го ЖОВТНЯ 1968 р.

ПЛАЙНФІЛД, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 372 Відд. о год. 7:30 веч. при 210 Чорч стр. в Іґол Гол. Проситься членство прибути — Управа.

ЧЕСТЕР, Па. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 156-ий Відд. о год. 7:30 веч. Проситься чл. прибути. — В. Новак, секр.

АМБРІДЖ, Па. Місячні збори 161-го Відд. о год. 7-ій веч. в шкільному приміщенні. Проситься чл. прибути. — П. Роновський, мол., секр.

НЕДІЛЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1968 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 5 Відд. о год. 5 по пол. в Авдиторії Укр. Кат. Церкви Чесного Хреста, 37-09 — 31 Ave. Проситься прибути на збори, вирівняти свої вкладки. Усі члени беруть участь у прогульці на Союзівку 27 жовтня ц. р. — М. Хоманчук, секр.

ДІТРОЙТ, Міч. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі при вул. Мартін. Проситься прибути на збори і вирівняти свої залеглості. — Управа.

БРИДЖПОРТ, Конн. Збори Т-ва Укр. Січ — 59 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 500 Галлет вул. На порядку деннім: присдіювання нових членів, 75-ліття „Свободи". Проситься чл. прибути. — С. Гуменюк, предс., В. Макійчик, кас., М. Галькевич, секретар.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Димитрія. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори С-ва Пресв. Марії — 112 Відд. о год. 11 до 12 дня, тому, що опісля відбудеться Бенкет з нагоди 75-ліття „Свободи", в церковній залі св. ап. Петра і Павла, College Ave. Проситься чл. прибути. — Іванна Добрянська, рек. секр.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 42 Відд. о год. 2-ій по пол. в УНД, 237 Hope Ave. Проситься чл. прибути. Після зборів о год. 4-ій по пол. — загальні Збори Окружного Комітету Пассейської Округи. На збори запрошується членство і українське громадянство. Головним доповідачем буде гол. касир УНСоюзу **п. Петро Пуцило.** — В. Марущак, секр.

ТАРЗАН, ч. 6077. Дивовижне світло!

— Я певний, що ми тут самотні, Іто! Але я напевно бачив ясне світло вчора вночі в цих скелях! Воно було дуже ясне впродовж години, а тоді воно погасло. Це є наша тайна на сьогодні!

— Світло було ясне ось там вгорі! Подібне до того, на яке я був закинув шнур, щоб вилізти вгору!

— Я не бачу, ані не занюхую жадного вогню, Тарзане! — Я собі добре усвідомив... Це було — сильне світло!